Lublin, dnia 1 czerwca 1939 r.

LUBELSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 11.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

A. Publikacje Władz Centralnych

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje władz centralnych.

poz. 93.

ZARZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 19 maja 1939 r.

w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę, oraz o usuwaniu nieczystości i wód opadowych w m. Chełmie.

Na podstawie art. 408 pkt. 12 i 14, art. 409 pkt. 10, art. 410 pkt. 9 i 12 i art. 415 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr 34 poz. 216 z 1939 r.) na wniosek Wojewody Lubelskiego z dnia 14 marca 1939 r. nr KBS/c/4-1, oparty na uchwale Rady Miejskiej w Chełmie z dnia 29 grudnia 1938 r., zarządzam, co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

A. URZĄDZENIA WODOCIĄGOWE.

Obowiązek połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim.

§ 1.

Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonymi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże, lub przeznaczonymi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski, nie krótszym jednak niż 1 rok i nie dłuższym niż 5 lat od daty otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1-ym, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na którym znajduje się wodociąg miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim przed oddaniem do użytku części budynków nadbudowanej, powiększonej lub przebudowanej.

§ 2.

Nieruchomości prywatne, nie zabudowane budynkami, określonymi w § 1, w chwili otwarcia wodociągu miejskiego na odnośnej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynków do użytku.

Przepisy § 1, jako też przepisy ustępu 1-go niniejszego paragrafu nie wprowadzają przymusu pobierania wody dla celów technicznych i przemysłowych jak również nie mają zastosowania do nieruchomości, zaopatrzonych z własnych urządzeń w wodę, zdatną do picia — o ile właściciel nieruchomości udowodni, że urządzenia te stale i pewnie dostarczają wodę zdatną do picia.

§ 3.

O czasie otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości położonych przy tej ulicy lub placu w drodze obwieszczenia na odnośnej ulicy lub placu.

Nieruchomości prywatne określone w § 1 po otwarciu wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu, nie mogą być zaopatrywane we własne urządzenia dostarczające im wody bez zgody Zarządu Miejskiego.

§ 4.

W razie niezastosowania się właściciela nieruchomości do przepisów § 1 i § 2 ust. 1, Zarząd Miejski ma prawo połączyć tę nieruchomość z wodociągiem miejskim i urządzić na niej jeden lub w razie potrzeby kilka punktów odbiorczych wody (zdrojów) na koszt właściciela.

Połączenie domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim.

§ 5.

Połączenia domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim na przestrzeni od zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie, do rurociągu ulicznego wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

Połączenia te na przestrzeni od zaworu głównego do rurociągu ulicznego stanowią własność Gminy i będą na jej koszt utrzymywane. Z tytułu szkód i strat, mogących powstać dla właściciela nieruchomości w związku z przerwą w dostarczaniu wody do 7 dni dla naprawy tych połączeń, właściciel nieruchomości nie może rościć żadnych pretensji do Gminy.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do Kasy Miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Wszelkie urządzenia wodociągowe wykonane pod poziomem ulic i placów miejskich stanowią własność Gminy.

Zwalnianie od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim.

§ 6.

W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może wyjątkowo zwolnić właściciela od obowiązku, określonego w § 1 i 2. Z ustaniem powodu zwolnienia od tego obowiązku, zwolnienie traci swą ważność.

Koloniom robotniczym i właścicielom domów skromnie wyposażonych, domów o małych mieszkaniach oraz domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym Zarząd Miejski może zezwolić, do czasu zmiany charakteru zabudowania, na urządzenie ich kosztem w obrębie nieruchomości zdrojów wodociągowych, zasilanych z wodociągu miejskiego — zamiast zwykłych domowych urządzeń wodociągowych.

Specjalne urządzenia do podnoszenia wody w domach wysokich.

§ 7.

W przypadkach, gdy ciśnienie wodociągu miejskiego jest niewystarczające dla podawania wody na wyższe piętra wysokich lub wysoko położonych budynków, mogą być zastosowane odpowiednie urządzenia, zabezpieczające potrzebne ciśnienie wodociągowe.

Wykonywanie robót przy budowie wodociągu domowego.

§ 8.

Domowe urządzenia wodociągowe powinny być wykonane przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym z dn. 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 53, poz. 468) wraz z późniejszymi zmianami.

Otwarcie dopływu wody do wodociągów domowych.

§ 9.

Otwarcie dopływu wody z wodociągu miejskiego po wykonaniu domowych urządzeń wodociągowych może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez Zarząd Miejski należytego wykonania wodociągu domowego, przeprowadzeniu próby na ciśnieniu do wysokości 8 atmosfer i udzieleniu pozwolenia na użytkowanie.

Istniejące domowe urządzenia wodociągowe.

§ 10.

Urządzenia wodociągowe, wykonane na nieruchomościach przed wejściem w życie niniejszych przepisów, mogą być przyłączone do miejskiego wodociągu, o ile zadawalniająco wytrzymują próbę ciśnienia na 8 atmosfer, i o ile przez Zarząd Miejski stwierdzonym zostanie, że nie wykazują zbyt znacznych odchyleń technicznych od niniejszych przepisów.

Zarząd Miejski może zarządzić zasypanie istniejących studzień, o ile zostanie ustalone, że studnie te mogą szkodliwie oddziaływać na zdrowie ludzkie.

Utrzymanie domowej instalacji wodociągowej.

§ 11.

Właściciel nieruchomości obowiązany jest utrzymywać instalację wodociągową w zupełnym porządku i odpowiada za każde zewnętrzne uszkodzenie wodomierza i przewodów łączących oraz za ich uszkodzenie z powodu zamarznięcia. Wszelkie uszkodzenia instalacji właściciel powinien niezwłocznie naprawić, a o każdym zauważonym uszkodzeniu wodomierza niezwłocznie zawiadomić Zarząd Miejski.

Wykonanie wszelkich robót na połączeniu z wodociągiem miejskim od zaworu głównego ze spustem z wodomierzem włącznie, należy do Zarządu Miejskiego.

Wstrzymanie dopływu wody do nieruchomości.

§ 12.

Zarząd Miejski może zarządzić wstrzymanie dopływu wody do wodociągów domowych w przypadkach przewidzianych w rozporządzeniu Ministrów Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej z dnia 8 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 76).

Wstrzymanie dopływu wody trwać będzie tak długo, dopóki wymienione w przytoczonym (p. 1) rozporządzeniu powody nie ustaną.

W razie nie usunięcia przez właściciela nieruchomości braków w instalacji, określonych w przytoczonym (p. 1) rozporządzeniu w terminie wyznaczonym przez Zarząd Miejski, ten ostatni może je usunąć na koszt właściciela.

Przerwy w dostarczaniu wody.

§ 13.

Przerwy w dostarczaniu wody, wywołane przez siłę wyższą, jako też wskutek robót, wykonanych przez Zarząd Miejski w celach rozszerzenia lub naprawy miejskiego wodociągu albo też spowodowane przyczynami, wskazanymi w § 12, nie mogą być podstawą do żądania odszkodowania przez właściciela nieruchomości.

O zamierzonej przerwie zainteresowani powinni być możliwie na czas zawiadomieni.

Kontrola domowych urządzeń wodociągowych.

§ 14.

W celu kontroli domowych urządzeń wodociągowych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowych, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo, również od godziny 18 do 8.

Opłaty za korzystanie z wody.

§ 15.

Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z wodociągiem miejskim albo powinny były być połączone z tym wodociągiem w myśl § 1 i § 2, tudzież za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za wodę zużytą dla celów domowych pobiera Zarząd Miejski według swego uznania ryczałtowo lub według miesięcznych wskazań wodomierzy.

Opłaty ryczałtowe nie mogą być pobierane dłużej niż 3 lata od daty połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim.

Opłaty ryczałtowe będą pobierane od początku czwartego miesiąca, licząc od daty wejścia w życie przepisów miejscowych, o ile wodociąg miejski został zbudowany przed wejściem w życie tych przepisów i od daty otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu, o ile wodociąg miejski został zbudowany po wejściu w życie tych przepisów; od właścicieli nieruchomości określonych w § 2 opłaty powyższe pobierane będą od dnia oddania budynku do użytku.

Raz wprowadzone pobieranie opłat za wodę, według wskazań wodomierza, nie może być zastąpione pobieraniem opłat ryczałtowych.

Celem kontroli pobierania wody przysługuje Zarządowi Miejskiemu prawo ustawienia wodomierza do każdego połączenia domowego.

Zwolnienie właściciela nieruchomości od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim (§ 3 i 6) nie zwalnia go od obowiązku uiszczenia opłat wodociągowych, według wskazań wodomierza (§ 3) lub ryczałtowych (§ 6).

§ 16.

Opłaty za wodę używaną dla celów przemysłowych będą pobierane według specjalnych stawek, przewidzianych w taryfie.

§ 17.

Opłaty za wodę i za korzystanie z wodomierza uiszcza właściciel nieruchomości co miesiąc.

W przypadkach niemożności posiłkowania się wodomierzem wobec jego uszkodzenia, zalania piwnicy lub innych powodów, Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo pobrania zaliczek w wysokości rachunku z ostatniego okresu obrachunkowego.

O ile w poszczególnych mieszkaniach są oddzielne wodomierze, Zarząd Miejski może pobierać opłatę za wodę bezpośrednio od odnośnych lokatorów.

Odpowiedzialność za zniszczenie lub uszkodzenie wodomierza wynikłe z winy użytkowcy ponoszą właściciel nieruchomości (ust. 2) lub lokator (ust. 3).

Pracownicy miejscy odczytują wskazania wodomierza w obecności osób odpowiedzialnych za jego uszkodzenie (ust. 4) lub ich pełnomocników albo członków rodziny.

Gdyby z winy właściciela nieruchomości lub lokatora z powodu braku dostępu do wodomierza

dwa razy z rzędu, nie można było dokonać odczytu, koszta trzeciego odczytu i następnych aż do usunięcia przeszkody ponosi ten z czyjej winy zaistniała niemożność odczytu.

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez upoważnionych pracowników Zarządu Miejskiego.

Plomba w zaworze głównym za wodomierzem może być zerwana przez właściciela nieruchomości w razie uszkodzenia sieci domowej z jednoczesnym zawiadomieniem Zarządu Miejskiego, który stwierdzi konieczność jej zerwania. Ponowne zaplombowanie domowego zaworu głównego zostanie uskutecznione po naprawieniu instalacji domowej i ewentualnym wybróbowaniu na ciśnienie.

§ 18.

Za prawo korzystania ze wspólnych zdrojów i studzien (§ 6) właściciele nieruchomości, na których żądanie i koszt zdroje te i studnie zostały zbudowane, uiszczają ryczałtowe opłaty wodociągowe.

§ 19.

Od lokali nie zajętych nie pobiera się opłat ryczałtowych z wyjątkiem opłaty za wynajem wodomierza, do pokrycia której obowiązany jest właściciel nieruchomości.

§ 20.

Czasowe nieużywanie wody na nieruchomości nie zwalnia jej właściciela od stałej miesięcznej opłaty za wynajem wodomierza ogólnego.

§ 21.

W razie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do Kasy Zarządu Miejskiego na koszt badania kwotę, ustaloną w taryfie.

Koszt tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości, o ile wodomierz wykazuje błędy w granicach ustalonych przez Główny Urząd Miar. W razie przekroczenia tych granic, koszt sprawdzenia ponosi Zarząd Miejski, przy czym w tym wypadku w następnym okresie obrachunkowym potrąca z rachunku sumę, wpłaconą na koszta sprawdzenia wodomierza oraz potrąca lub dolicza koszt wody, błędnie wykazanej bądź niewykazanej przez wodomierz w ostatnim okresie obrachunkowym.

§ 22.

Gdyby przy pobieraniu opłat za wodę według wskazań wodomierza okazało się, że wodomierz działa wadliwie i zachodzi obawa, że nie wskazał w danym miesiącu ilości rzeczywiście pobranej wody, to ilość ta powinna być obliczona na podstawie przeciętnej otrzymanej według wskazań wodomierza za dwa okresy obrachunkowe, poprzedzające zepsucie się wodomierza i okres następny po wstawieniu nowego wodomierza.

§ 23.

Opłaty wodociągowe powinny być uregulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

Opłaty należne za czynności Zarządu Miejskiego, połączone z udzieleniem pozwolenia uiszcza się przed dokonaniem tych czynności.

Opłaty nieuiszczone w terminie, będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

B. URZĄDZENIA KANALIZACYJNE

Obowiązek połączenia nieruchomości z kanalizacją miejską.

§ 24.

Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonymi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże lub przeznaczonymi na przetwórnie produktów spożywczych po otwarciu kanału miejskiego na danej ulicy lub placu powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia kanalizacyjne i połączone z kanałem ulicznym miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski, niekrótszym jednak od jednego roku i niedłuższym niż pięć lat od daty otwarcia kanału miejskiego na nadanej ulicy lub placu.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ust. 1, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na których znajduje się kanał miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być skanalizowane i połączone z kanałem ulicznym przed oddaniem do użytku części budynków, nadbudowanych, powiększonych lub przebudowanych.

§ 25.

Nieruchomości prywatne, niezabudowane w chwili otwarcia kanału miejskiego na odnośnej ulicy lub placu budynkami, określonymi w § 24, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia kanalizacyjne i połączone z kanałem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynków do użytku.

Przepisy § 24 jako też przepisy ust. 1 niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do zakładów przemysłowych i górniczych, tudzież do grup budynków jak np. kolonie robotnicze, gdy te zakłady lub grupy budynków posiadają urządzenia kanalizacyjne, działające w sposób uznany przez władze za właściwy.

§ 26.

Zarząd Miejski może zażądać wykonania w wyznaczonym okresie połączenia z kanałem ulicznym ścieków z nieruchomości niezabudowanych budynkami, o których mowa w § 24, o ile to będzie uznane za konieczne ze względów zdrowotnych.

Ponadto ze względu na lokalne warunki na nieruchomościach o kilku frontach, Zarząd Miejski może zażądać wybudowania kilku kanałów domowych i połączenia tych kanałów z odnośnymi kanałami ulicznymi.

§ 27.

O czasie otwarcia kanału miejskiego na danej ulicy lub placu, Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości położonych przy tejże ulicy lub placu, w drodze obwieszczenia na odnośnej ulicy lub placu.

§ 28.

W razie niewykonania przez właściciela domowych urządzeń kanalizacyjnych w terminach względ-

nie okresach, ustalonych po myśli §§ 24, 25 i 26 Zarząd Miejski ma prawo wykonać będące w mowie urządzenia na koszt właściciela.

Połączenie domowych urządzeń kanalizacyjnych z kanałami miejskimi.

§ 29.

Przyłączenie domowych urządzeń kanalizacyjnych wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości przez wybudowanie przykanalika od granicy nieruchomości do kanału ulicznego.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do Kasy Miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości, określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Utrzymanie przykanalika w porządku należy do Zarządu Miejskiego, jeżeli jednak uszkodzenia lub nieprawidłowe jego działanie wywołane zostało na skutek niewłaściwego korzystania z domowych urządzeń kanalizacyjnych lub wadliwego działania tych urządzeń — koszta naprawy ponosi właściciel nieruchomości.

Odroczenie terminu wykonania domowych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 30.

W przypadkach, gdyby warunki lokalne uniemożliwiały skanalizowanie nieruchomości lub gdyby koszt tego skanalizowania był zbyt wysoki w stosunku do wartości nieruchomości, usuwanie zaś wód opadowych i ściekowych byłoby należycie zabezpieczone w inny sposób, Zarząd Miejski może odroczyć w drodze wyjątku termin wykonania domowych urządzeń kanalizacyjnych, ustalony na podstawie § 24, względnie przewidziany w § 25.

Z ustaniem powodu odroczenia traci ono moc obowiązującą.

Sposób skanalizowania nieruchomości.

§ 31.

W dzielnicach miasta, posiadających kanalizację rozdzielczą, spływające z nieruchomości wody deszczowe powinny być odprowadzane poza jej obręb osobnymi kanałami.

§ 32.

Każda nieruchomość, przyłączona do sieci kanalizacyjnej, musi być równocześnie połączona z siecią wodociągową miejską, o ile na danej ulicy lub placu istnieje wodociąg miejski.

Od tego obowiązku Zarząd Miejski może zwolnić właścicieli poszczególnych nieruchomości w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, szczególniej, gdy chodzi o nieruchomości, posiadające własny racjonalnie urządzony wodociąg domowy, dostarczający w dostatecznej ilości wodę, zdatną do picia (§ 2 ust. 2).

§ 33.

Każda nieruchomość powinna być skanalizowana oddzielnie tak, aby całe urządzenie stanowiło odrębną całość.

W razie, gdy nieruchomość ma być podzielona na kilka części taka oddzielna kanalizacja powinna być zaprowadzona, o ile możności, w każdej części nieruchomości.

Wyjątki od postanowień, zawartych w ust. 1 i 2 mogą być dopuszczone tylko w razie niezbędnej konieczności tam, gdzie kilka nieruchomości stanowią jedną całość gospodarczą lub gdzie miejscowe warunki nie pozwolą na urządzenie kanalizacji zgodnie z niniejszymi przepisami, przy czym Zarząd Miejski ma prawo żądać w takich razach odpowiednich zastrzeżeń hipotecznych.

Płyny, odprowadzone do kanałów miejskich.

§ 34.

Do miejskiej sieci kanalizacyjnej powinny być doprowadzane z oddzielnych nieruchomości drogą podziemną:

1) wszystkie ścieki domowe, kuchenne, kąpielowe, gospodarcze, woda z centralnego ogrzewania itp.;

2) wszelkie wydzieliny (ekskrementy) ludzkie i płynne zwierzęce;

3) woda z opadów atmosferycznych, o ile kanalizacja miejska jest ogólno-spławną lub też o ile istnieją w ulicy odrębne przewody, służące do odprowadzania wód opadowych.

Woda drenażowa może być odprowadzana do miejskiej sieci kanalizacyjnej tylko po uprzednim uzyskaniu pozwolenia Zarządu Miejskiego.

§ 35.

Odprowadzane do miejskich kanałów ścieki nie powinny zawierać:

a) twardego osadu, śmieci, gruzu, żwiru, piasku, popiołu, wydzielin zwierzęcych stałych;

b) stałych odpadków gospodarstwa domowego, jak obierzyny, kości, skorupy, gałgany, wata, pierze itp.;

c) stałych i płynnych produktów, które wskutek swego składu chemicznego mogłyby uszkadzać kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, względnie czyniły niebezpieczną obsługę kanałów, oraz produktów o temperaturze powyżej 40° C;

d) substancji wybuchowych i łatwopalnych, jak benzyna, eter alkohol itp.;

e) ścieków z zakładów dla chorych zakaźnie ludzi i zwierząt bez uprzedniej dezynfekcji.

Przy spuszczaniu do kanałów ścieków o temperaturze ponad 40° C, lub zawierających kwasy i zasady, należy je odpowiednio unieszkodliwić przez ochłodzenie, neutralizację lub w inny odpowiedni sposób. Zarząd Miejski może zabronić lub ograniczyć spuszczanie do kanałów miejskich ścieków z fabryk, zakładów przemysłowych itp., o ile takie ścieki ze względu na ich jakość lub ilość mogą oddziaływać szkodliwie na urządzenia kanalizacyjne miejskie.

§ 36.

Przyłączenie drenażu domowego jako też ścieków ze stałych lodowni o charakterze przemysłowym do przewodów kanalizacyjnych może być dozwolone tylko pod warunkiem zastosowania środ-

ków, umożliwiających zamulenie przewodów kanalizacyjnych oraz przedostawanie się ścieków lub gazów kanałowych do gruntu.

Minimalne urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach zabudowanych.

§ 37.

Przy skanalizowaniu nieruchomości, które w chwili ogłoszenia niniejszych przepisów były zabudowane, wymagane są następujące urządzenia:

a) wszystkie zlewy, umywalki, wanny itp. zarówno już istniejące jak i nowoustawione powinny być bezpośrednio połączone z przewodem odprowadzającym tak, aby ścieki były odprowadzone do kanału ulicznego drogą podziemną; do użytku zaś mieszkań niezaopatrzonych w zlewy, należy urządzić na każdym podwórku lub na wspólnym korytarzu jeden ogólny zlew wraz z kurkiem czerpalnym wodociągowym należycie zabezpieczonym od działania mrozu; w celach wentylacji przewodów spustowych należy je wprowadzić ponad dach;

b) na nieruchomościach, zabudowanych przed wejściem w życie art. 251 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz.U. R.P. nr 23, poz. 202), w każdym mieszkaniu, złożonym z trzech izb lub więcej izb (dwa pokoje z kuchnią) należy urządzić osobny ustęp spłukiwany wodą. W przypadku znacznych trudności urządzenia ustępu wewnątrz mieszkania, złożonego z trzech lub więcej izb Zarząd Miejski może zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w inny sposób, dogodny dla mieszkańców;

c) na nieruchomościach, które zostały lub zostaną zabudowane lub przebudowane po wejściu w życie przepisu, powołanego w punkcie b) w każdym samoistnym mieszkaniu, złożonym z dwóch lub więcej izb, powinien być urządzony ustęp spłukiwany o wymiarach co najmniej 0,85x1,15 cm. oraz zlew kuchenny; dla mieszkań mniejszych niezaopatrzonych we własne zlewy, należy na każde cztery mieszkania urządzić po jednym wspólnym zlewie w korytarzu wewnątrz domu, z dogodnym dostępem dla mieszkańców tych mieszkań;

d) na nieruchomościach wspomnianych wyżej w punkcie b) dla mieszkań, nie posiadających osobnych ustępów, należy urządzić wspólne ustępy wewnątrz domu, albo jeden ogólny ustęp w podwórzu nieruchomości; ustępy te powinny być połączone z przewodem domowym i zaopatrzone w należyte spłukiwanie; ilość oczek we wspomnianych ustępach powinna być taka, aby na każdych 20 mieszkańców lokali, nie posiadających osobnych ustępów, przypadało co najmniej jedno oczko, ilość ta może być odpowiednio zmniejszona w przyszłości w miarę urządzenia ustępów w poszczególnych mieszkaniach, a z chwilą urządzenia ustępów we wszystkich mieszkaniach, Zarząd Miejski może zwolnić od obowiązku utrzymywania ustępu ogólnego;

e) wszystkie istniejące ustępy należy odpowiednio przebudować, zabezpieczyć należycie przed działaniem mrozu, zaopatrzyć w należyte spłukiwanie i połączyć z kanałem miejskim.

Przewody do nieczystości i zbiorniki nieczystości.

§ 38.

Na nieruchomościach skanalizowanych nie wolno urządzać żadnych podziemnych zbiorników nieczystości, jak osadniki, doły ściekowe i kloaczne.

Po przyłączeniu nieruchomości do kanalizacji miejskiej należy istniejące doły opróżnić i zasypać piaskiem lub innym czystym, sypkim materiałem.

Jednocześnie należy usunąć albo w skuteczny sposób unieruchomić stare podziemne przewody i kanały.

Kanalizowanie piwnic i nisko położonej części nieruchomości.

§ 39.

Zabrania się kanalizowania piwnic i części nieruchomości, położonych niżej od dopuszczalnego dla danej ulicy poziomu, a to dla uniknięcia w czasie większych opadów atmosferycznych zalewu nieruchomości wodami brudnymi z kanału.

Zarząd Miejski może pozwolić na skanalizowanie nisko położonych pomieszczeń, jeżeli właściciel nieruchomości dostatecznie uzasadni konieczność tego i zabezpieczy te pomieszczenia od zalewu za pomocą odpowiednich urządzeń i zaworów, przy czym urządzenia te nie powinny tamować swobodnego odpływu do kanałów ścieków z wyżej położonych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 40.

Przepompowywanie ścieków z głębokich piwnic do kanału może być uskutecznione tylko w wyjątkowych wypadkach i to w sposób uznany przez Zarząd Miejski za właściwy.

Sporządzanie projektu i wykonanie kanalizacyjnych urządzeń domowych.

§ 41.

Właściciel nieruchomości zamierzający ją skanalizować i połączyć z kanałem miejskim powinien zwrócić się do Zarządu Miejskiego o udzielenie danych technicznych, potrzebnych do sporządzenia projektu kanalizacyjno-wodociągowego.

Dane te Zarząd Miejski powinien udzielić w terminie nie dłuższym niż dwa tygodnie.

§ 42.

Po przystąpieniu do wykonania robót należy je prowadzić bez przerwy aż do zupełnego wykończenia.

Domowe urządzenia kanalizacyjne powinny być wykonane przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

Użytkowanie wykonanych urządzeń.

§ 43.

Zarząd Miejski może pozwolić na tymczasowe użytkowanie pewnych oddzielnych części kanalizacji domowej, o ile uzna je za wykonane należycie.

Stałe korzystanie z domowych urządzeń kanalizacyjnych jest dozwolone po stwierdzeniu przez Zarząd Miejski, że wszystkie urządzenia wykonane są zgodnie z niniejszymi przepisami i wogóle zadawalniająco i po udzieleniu pozwolenia na ich użytkowanie.

Istniejące domowe urządzenia kanalizacyjne.

§ 44.

Urządzenia, które służyły do odprowadzania ścieków z nieruchomości przed połączeniem jej z kanałem miejskim, lub przed wydaniem niniejszych przepisów, należy przerobić, o ile to jest niezbędne ze względów zdrowotnych lub dla dobrego działania urządzeń.

Kontrola domowych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 45.

W celu kontroli urządzeń kanalizacyjnych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu między godziną 8, a 18-tą do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo — również od godziny 18-ej do godziny 8.

W razie stwierdzenia, że urządzenia kanalizacyjne na nieruchomości działają nieprawidłowo, właściciel powinien doprowadzić je do należytego stanu w terminie wyznaczonym przez Zarząd Miejski.

Opłaty za korzystanie z kanałów miejskich.

§ 46.

Za korzystanie z kanałów miejskich lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z kanałami ulicznymi albo powinny być połączone z tymi kanałami na podstawie § 24, 25 tudzież za czynności, związane z udzielaniem pozwoleń na budowę urządzeń kanalizacyjnych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za korzystanie z kanałów uiszcza właściciel nieruchomości.

Opłaty te powinny być regulowane w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia rachunku.

O ile w poszczególnych mieszkaniach są oddzielne wodomierze (§ 17) Zarząd Miejski może pobierać opłaty za korzystanie z kanałów miejskich bezpośrednio od odnośnych lokatorów.

Opłaty nieuiszczone w terminach, będą ściągnięte według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. WARUNKI TECHNICZNE.

A. URZĄDZENIA WODOCIĄGOWE.

Materiał części izolacyjnych.

§ 47.

Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej powinny być wykonane z materiałów nie wywierających wpływu na jakość wody.

Zawór główny.

§ 48.

Domowe urządzenia wodociągowe powinny posiadać przy wodomierzu od strony nieruchomości własny zawór główny oraz kurek spustowy dla całkowitego jej opróżnienia. Wszystkie przewody powinny być ułożone z odpowiednimi spadkami dla należytego odwodnienia i odwietrzenia instalacji.

Wodomierz.

§ 49.

Wodomierz domowy powinien być umieszczony w piwnicy, a w razie gdy to jest niemożliwe, zewnątrz budynku w studzience o wymiarach, wynoszących co najmniej 0,8 x 1,3 m. i o głębokości 1,8 m. z materiału trwałego nie gnijącego ani kruszejącego, jak np. cegły, kamienia, betonu, żelazobetonu itp.

Studzienki powinny posiadać klamry żelazne dla schodzenia, oraz otwór właziowy o średnicy 0.6 m. w świetle, zaopatrzony w szczelną pokrywę żeliwną.

Podziemne części instalacji poza budynkami.

§ 50.

Wszelkie podziemne części instalacji domowej poza budynkami powinny być ułożone na głębokości przynajmniej 1,60 m. pod terenem w celu zabezpieczenia przed zamarzaniem.

Powyższe nie dotyczy przewodów ogrodowych i polewaczkowych zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia do opróżnienia i zamknięcia.

Przewody wodociągowe wewnątrz budynku.

§ 51.

Leżące przewody wodociągowe wewnątrz budynku powinny być prowadzone, o ile to jest możliwe, po ścianach wewnętrznych. W razie koniecznej potrzebnej prowadzenia rur w ziemi pod podłogą, należy je układać w głębokości co najmniej 0,3 m pod podłogą. Zabrania się przy tym układania rur pod twardą podłogą na podłożu betonowym. Przeprowadzania rur na strychach należy unikać.

Ścienne przewody w budynku mogą być prowadzone albo po powierzchni ścian albo w bruzdach ściennych z pozostawieniem izolacji powietrznej dookoła rur. Bruzdy te mogą być zakryte dopiero po próbie na ciśnienie. Zamurowanie w ścianach na stałe przewodów wodociągowych jest zabronione.

Rury wodociągowe należy przeprowadzać w budynku tak, aby były zabezpieczone od zamarzania oraz od uderzeń.

Rury wodociągowe w budynku powinny być przytwierdzone do ścian za pomocą odpowiednich haków, uchwytów lub klamer w odstępach co najmniej 3 metrowych.

Gdyby zachodziła obawa, iż niektóre odcinki przewodów wodociągowych mogą ulec zamarzaniu podczas silniejszych mrozów należy je izolować (otulić) złymi przewodnikami ciepła.

Każdy pionowy przewód wodociągowy w budynku powinien być zaopatrzony przy odgałęzieniu od głównych przewodów poziomych w zawór przelotowy i kurek spustowy.

Rury powinny być układane w kierunkach prostopadłych lub równoległych do najbliższych ścian.

Urządzenia odpływowe i zbiorniki.

§ 52.

Pod wylotem wodociągowym powinno się znajdować odpowiednie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitkowe.

Kurki i zawory powinny być tak skonstruowane, aby nie powodowały uderzeń wodnych w przewodach.

Zabrania się używania kurków tak zwanych półobrotowych, stożkowych lub klinowych, zamykających przypływ nagle.

Przed wannami, zbiornikami klozetowymi i pisuarowymi, należy ustawiać zawory przelotowe.

Przy zbiornikach klozetowych i pisuarowych mogą być stosowane samoczynne pływakowe zawory.

Zabronionym jest bezpośrednie zasilanie kotłów parowych wodą z wodociągu, jak również ustawianie na poddaszach zbiorników, bezpośrednio połączonych z siecią wodociągową tudzież bezpośrednie łączenie rur wodociągowych z jakimikolwiek przyborami kanalizacyjnymi.

Średnica wylotów i przewodów.

§ 53.

Średnice nominalne wylotów wodociągowych powinny wynosić:

a) wylot nad zlewem, umywalką, zmywakiem przy klozecie, pisuarze, bidecie, natrysku, polewaczce pokojowej — 15 mm,

b) wylot nad wanną, dużym zlewem lub zmywakiem (restauracyjnym) — 20 mm,

c) polewaczka podwórzowa, ogrodowa lub uliczna — 25 mm,

d) wylot (kran) pożarny, wewnętrzny — co najmniej 40 mm.

Średnice przewodów do przyborów, wskazanych wyżej, powinny wynosić;

Przewody	do przyborów wskazanych wyżej pod literami			
	A	B	C	D
			przy 40 milimetrach	
do 2 wylotów	15 mm	20 mm	32 mm	50 mm
przy 3-6 wylotach	20 mm	25 mm	40 mm	80 mm
przy 7-10 „	25 mm	32 mm	—	100 mm
ponad 10 wylotów	32 mm	40 mm	—	100 mm

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie właściwa władza może zezwolić na odstępstwa od wyżej podanych w punktach A) D) norm.

Przewody.

§ 54.

Przewody wodociągowe mogą być wykonywane z rur żeliwnych kielichowych, żelaznych obustronnie ocynkowanych i ołowianych grubościennych.

Na przewody podziemne powinny być używane rury żeliwne kielichowe (mufowe) o średnicy 40 mm. i większych.

Łączenie rur żeliwnych powinno być wykonywane na kształtki kielichowe z uszczelnieniem kielichów na sznur biały, sznur smołowy i ołów. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być dopuszczone łączenie kołnierzowe.

Rury żeliwne ocynkowane mogą być z reguły używane tylko na przewody wewnątrz budynku.

O ile w wypadkach wyjątkowych mają być one ułożone pod ziemią, powinny być owinięte starannie jutą i osmołowane lub w inny sposób zabezpieczone od szkodliwego działania związków chemicznych.

Łączenie rur żelaznych ocynkowanych powinno być wykonane na kształtki i łączniki z gwintem gazowym lub na holendry.

Połączenie rur pod kątem powinno być wykonane za pomocą kształtek; tzw. krępowania rur ocynkowanych stosować nie wolno.

Rury ołowiane mogą być używane tylko dla takich przewodów, z których woda nie może być czerpana do picia, gotowania itp.

Łączenie rur ołowianych powinno być wykonywane za pomocą lutowania lub na holendry.

Wymiary i kształt rur wodociągowych żeliwnych kielichowych powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Minimalne grubości ścianek rur żelaznych obustronnie ocynkowanych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	15 mm	grubość ścianek	— 2,75 mm
„	20 mm	„	— 2,75 mm
„	25 mm	„	— 3,25 mm
„	32 mm	„	— 3,25 mm
„	40 mm	„	— 3,5 mm
„	50 mm	„	— 3,75 mm

Minimalne grubości ścianek rur ołowianych grubościennych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	13 mm	grubość ścianek	— 3,5 mm
„	20 mm	„	— 4,5 mm
„	26 mm	„	— 5,5 mm
„	32 mm	„	— 6 mm

Wyżej podane grubości ścianek rur ołowianych obowiązują do czasu znormalizowania przez Polski Komitet Normalizacyjny.

B. URZĄDZENIA KANALIZACYJNE.

Przewody odprowadzające ścieki.

§ 55.

Przewody odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału ulicznego, powinny być ułożone, o ile możności w kierunkach prostych najkrótszych, powinny posiadać odpowied-

ni spadek i stanowić łącznie sieć dobrze przewietrzaną i przepłukiwaną.

Przewody powinny być układane, o ile możności, zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające ścieki z rur pionowych lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzane na zewnątrz drogą najkrótszą.

Przewody należy układać, o ile możności, równolegle do najbliższej ściany w odpowiedniej do niej odległości ze względu na zachowanie fundamentów. Zmiany kierunku przewodów wykonywać się powinno za pomocą krzywek dla linii głównych o promieniu nie mniejszym od 10 średnic i dla przewodów drugorzędnych o promieniu nie mniejszym od 5 średnic odnośnych przewodów.

Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie większym od 60°.

Zagłębienie przewodów.

§ 56.

Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ciepłego, powinien być pokryty warstwą o grubości co najmniej 0,30 m.

Wierzch przewodu, leżącego poza obrębem budynku, powinien znajdować się co najmniej na głębokości 1,30 m. pod powierzchnią terenu w celu zabezpieczenia od zamarzania. Te same zagłębienia pod powierzchnią należy zachować względem wszystkich umieszczonych na zewnątrz zaworów i zgięć przy podstawie rur spustowych.

W wypadkach, gdy warunki techniczne stoją na przeszkodzie zachowania podanej wyżej głębokości zagłębienia przewodu, Zarząd Miejski może zezwolić na płytsze zagłębienie pod warunkiem zabezpieczenia przewodu od zamarzania.

Spadek przewodów.

§ 57.

Od najniedogodniej położonego punktu nieruchomości aż do kanału ulicznego powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się do wszystkich drugorzędnych przewodów odpływowych, łączących się z głównym przewodem podwórzowym lub kanałem ulicznym. Wyjątki mogą być dozwolone dla przewodów mało zanieczyszczonej wody w górnych częściach sieci domowej, jeżeli przez zmniejszenie spadków takich przewodów można będzie osiągnąć odpowiedniejsze spadki dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego przekraczał 2%, spadek zaś drugorzędnych przewodów 3%, w takim razie dozwolonym może być przełom spadku pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie co najmniej 2% dla głównych i 3% dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20%, drugorzędnych — 40%, przewodów od deszczówek — 60%.

§ 58.

Najmniejsze dopuszczalne spadki przewodów odpływowych na nieruchomości powinny wynosić:

dla przewodów o średnicy 100 mm — 0,03
„ „ „ 150 mm — 0,02
„ „ „ 200 mm — 0,015
„ „ „ 250 mm — 0,01
„ „ „ 300 mm — 0,01

Spadki mniejsze od wyżej wskazanych mogą być stosowane tylko w wyjątkowych wypadkach pod warunkiem zabezpieczenia odpowiedniego przemywania przewodów za pomocą specjalnych urządzeń.

Jeżeli przy zaprojektowaniu części przewodów odpływowych pod podłogą piwnic lub suteren okaże się, iż spadek całego przewodu miał by być mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym wypadku rury należy układać na wspornikach metalowych, umocowanych w murze, albo też na słupach murowanych.

Każda rura powinna być podparta przynajmniej w dwóch punktach.

Średnice przewodów.

§ 59.

Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny co najmniej wynosić:

a) od pojedyńczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru 50 mm.

b) od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalek lub pisuarów 70 mm.

c) od klozetów wodnych 100 mm.

d) od rynien deszczowych z ganków i balkonów 50—70 mm.

e) od rynien deszczowych z dachów 100—150mm.

Przewody odpływowe, łączące się z sobą powinny w ogóle przechodzić w przewody o większej średnicy i powinny wynosić:

a) od zwykłych kuchen, pralen, łazienek, pisuarów, wpustów stajennych i piwnicznych itp. 100—150 mm.

b) od dużych kuchen (restauracyjne, hotelowe) klozetów, wpustów podwórzowych oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych 150mm.

c) od rynien deszczowych 100—150 mm.

d) dla głównego przewodu podwórzowego 150—200 mm.

Średnice przewodów odpływowych, nie wyłączając przewodu głównego, powinny być stosowane możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

Dla nieruchomości ponad 3.000 m² powierzchni oraz w razie przewidywanego znaczniejszego odpływu wód ściekowych należy wyznaczać odpowiednie średnice przewodów na podstawie osobnego obliczenia.

Przewody spustowe.

§ 60.

Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać, o ile możności, pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem z linią pionową większym niż 45°. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może jednak Zarząd Miejski zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym, a linią pionową.

Połączenie rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45°, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytym umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

Rury spustowe od klozetów, zlewów, wanien, umywalek, pisuarów itp. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, jednak pod warunkiem zabezpieczenia syfonów od opróżnienia się i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur spustowych wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych, lub odwrotnie spuszczania wód brudnych do rur spustowych deszczowych.

Rury wentylacyjne.

§ 61.

Przewody spustowe powinny być wyprowadzone jako rury wentylacyjne ponad dach powyżej okien i w ogóle otworów do wnętrza budynku, znajdujących się w odległości mniejszej od 4-ch metrów (licząc w planie) od tych przewodów.

Rury wentylacyjne powinny tworzyć, o ile możności, pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część rury wentylacyjnej w odległości 0,5 m. od dachu powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 mm. i wyprowadzona do wysokości od 0,5 m. do 1,0 m. ponad dach, ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sum przekrojów pojedyńczych rur i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków. Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne. Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych ani do kanałów kominowych ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

Zamknięcia wodne.

§ 62.

Przyrządy kanalizacyjne, przeznaczone do odprowadzania ścieków do rur spustowych lub odpływowych, powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne (syfony).

Rury spustowe do wód deszczowych, połączone z przewodami kanalizacyjnymi, nie wymagają takiego zamknięcia z wyjątkiem tych, których górne wyloty leżą poniżej okien i znajdują się od tych ostatnich w odległości mniejszej niż 4 m. W tym ostatnim wypadku rury deszczowe powinny posiadać zamknięcia wodne, umieszczone przy ich podstawie, oraz skrzynki z kratkami ochronnymi. Syfomy powinny posiadać otwory łatwo dostępne do czyszczenia; otwory te wewnątrz domu powinny zamykać się hermetycznie.

Syfon powinien znajdować się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową możliwie bezpośrednio. Syfony nie mogą być zakładane na wspólnych przewodach odpływowych.

Za najodporniejsze zamknięcie wodne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S, zatrzymujące w sobie stale wodę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne także innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nie ulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić: przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach itp. co najmniej 75 mm.

przy wpustach co najmniej 100 mm.

przy rurach deszczowych co najmniej 100 — 150 mm.

Średnice rury syfonowej powinny być następujące:

przy umywalniach, małych zlewikach laboratoryjnych, pisuarach itp. 40 mm.,

przy miskach zlewowych, zmywakach, wannach i wpuścikach podłogowych 50 mm.

przy miskach klozetowych 100 mm.,

przy rurach deszczowych z ganków i balkonów od 50 — 70 mm,

przy rurach deszczowych z dachów od 100 — 150 mm,

przy wpustach w suterenach i piwnicach 100 mm.,

przy wpustach podwórzowych 150 mm.

Przyrządy kanalizacyjne z wyjątkiem misek klozetowych oraz wpustów piwnicznych, podwórzowych i podłogowych, powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratkę, której szczeliny nie powinny być większe niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać co najmniej przekrojowi syfonów w świetle. Wpusty piwniczne, podwórzowe i podłogowe powinny być zaopatrzone w kratki odejmowane. Miski klozetowe, kratek nie powinny posiadać.

Zamknięcia burzowe.

§ 63.

Celem zabezpieczenia nisko położonych pomieszczeń od zalewu przez urządzenia kanalizacyjne wodami burzowymi (§ 39) należy za urządzeniami, zabezpieczającymi te pomieszczenia od zalewu, stosować zasuwy, zamykane ręcznie, o konstrukcji, umożliwiającej szybkie zamknięcie.

Prócz zasuw ręcznych dozwala się stosowanie dodatkowych urządzeń automatycznych. Zamknięcia burzowe powinny być zakładane w ten sposób, aby nie tamowały przepływu ścieków z urządzeń ustawionych wyżej.

Spustowe rury ściekowe.

§ 64.

Spustowe rury deszczowe, połączone bezpośrednio z siecią kanalizacyjną, należy ustawiać możliwie pionowo. Rury deszczowe, odprowadzające wodę z dachów, pokrytych łupkiem, dachówką lub innym materiałem, mogącym spowodować zanieczyszczenie rur odpływowych, należy zaopatrzyć u dołu w skrzynki żeliwne z kratkami i otworami do usuwania zanieczyszczenia;

Wpusty.

§ 65.

Wodę z podwórz, dróg i w ogóle z powierzchni terenu odprowadza się za pomocą wpustów.

Wszystkie wpusty powinny być zaopatrzone w syfony, dostatecznie gęste kratki i nieprzepuszczalne studzienki osadowe, celem zatrzymania osadu; gruzu i śmieci. We wpustach, wystawionych na działanie mrozu, poziom wody w studzienkach osadowych i syfonach powinien znajdować się na głębokości zabezpieczonej od zamarzania tj. głębiej niż 1,45 m. pod powierzchnią ziemi. Powierzchnia terenu dookoła wpustu powinna być pokryta trwałą nawierzchnią.

Urządzenia zlewowe.

§ 66.

Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące część urządzenia zlewowego, lub przymocowane na stałe przed syfonem. Zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej i syfonu.

Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymywania zawartych w ściekach tłuszczów (tłuszczowniki), posiadające powierznię dostateczną do ochładzania ścieków, urządzenia te powinny mieć otwory, łatwo dostępne do czyszczenia.

Podłogi pod zlewami, przeznaczonymi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach powinny być nieprzepuszczalne.

Zlewy, zmywaki, umywalnie itp. urządzenia powinny być umieszczone na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdzone do nich bądź śrubami mosiężnymi, wkręconymi w zaprawione w ścianę korki drewniane, bądź też ustawione na umocowanych do ściany wspornikach.

Wanny.

§ 67.

Wanny należy umieszczać w pomieszczeniach należycie ogrzewanych, przewietrzanych i oświetlonych. Wanny powinny być ustawione w taki sposób, żeby był zapewniony do nich dostęp w celu utrzymania czystości.

Otwór spustowy powinien być zamykany szczelnie za pomocą metalowego korka. Rura spustowa powinna posiadać zamknięcia syfonowe lub kończyć się nad wpustem podłogowym, posiadającym takie zamknięcie.

Wanna powinna posiadać przelew, połączony z rurą spustową powyżej zamknięcia wodnego. Otwór przelewowy powinien być zaopatrzony w sitko.

Rury przelewowe.

§ 68.

Rury przelewowe od rezerwuarów, zbiorników wody deszczowej, fontan i w ogóle takie rury, które nie zapewniają ciągłego odświeżania wody w syfonie nie mogą być łączone bezpośrednio z przewodami kanalizacyjnymi; takie rury należy wyprowadzać wprost na zewnątrz lub też łączyć z rurą, zakończoną nad wpustem lub zlewem, posiadającym warunki odświeżania wody w syfonie.

Klozety.

§ 69.

Klozety powinny być urządzane w pomieszczeniach, oddzielonych od izb mieszkalnych. Wymiary klozetu na jedną miskę, powinny wynosić co najmniej 0,85 m $\times$ 1,15 m. Klozet powinien być dostatecznie oświetlony za pomocą okna lub sztucznego światła i powinien być zaopatrzony w oddzielny kanał wyciągowy. Podłoga powinna być terrakotowa lub z innego nieprzepuszczalnego materiału. Ściany do wysokości 1,2 m. od podłogi powinny być nieprzewsiąkliwe i zupełnie gładkie.

Klozety ogólne w domach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, nakrytych betonowym lub ceglanym stropem z bezpośrednim wejściem z podwórza. Pomieszczenia te powinny posiadać podłogę nieprzepuszczalną i wzniesioną co najmniej o 15 cm. nad poziom podwórza i odpowiednią wentylację.

O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie, pomieszczenia klozetów ogólnych powinny być podpiwniczone dla ułatwienia dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji.

Miski klozetowe siedzeniowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne dla utrzymywania w czystości.

Oszalowanie ich deskami oraz obmurowanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne. Miski zaś włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczane w płytę, wzniesioną nad posadzką.

Miski klozetowe siedzeniowe powinny być umocowane śrubami mosiężnymi do korków drewnianych, umieszczonych w posadzce pod miską i zalanych zaprawą cementową. Miski klozetowe powinny być tak urządzone, żeby na misce pozostawała zawsze woda, w warstwie przynajmniej 25 mm. głębokości i żeby cała powierzchnia miski była należycie spłukiwana wodą i powinny posiadać zamknięcie wodne, umieszczone bezpośrednio pod miską.

Siedzenia na miskach, o ile są stosowane, powinny być z trwałego i niewrażliwego na wilgoć drzewa, grubości co najmniej 2 cm., umocowane na zawiasach, podnoszone ręcznie lub automatycznie.

Odgałęzienie od rury spustowej pod klozet, mierzone poziomo, nie powinno być dłuższe nad 1,25 m. przy większej długości tego odgałęzienia należy zaopatrzyć je w specjalną rurę wentylacyjną.

Klozet powinien być zaopatrzony w zbiornik płuczący (płuczkę) umieszczony nie niżej niż 1,6 m, nad siedzeniem i dający strumień wody za pociągnięciem rączki.

Rury spłukujące pomiędzy płuczką, a miską powinny być ołowiane, żelazne, ocynkowane lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z miską klozetową powinno być uskutecznione za pomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i miski drutem. Średnica rury, łączącej płuczkę z miską klozetową, powinna wynosić w świetle co najmniej 30 mm.

Przy każdym spłukiwaniu miski powinno się wylewać z płuczki co najmniej 8 litrów wody w ciągu 3—5 sekund.

Do spłukiwania misek klozetowych można zastosować również i inne urządzenia spłukujące (np. przyciskowe) uznane przez Zarząd Miejski za odpowiednie.

Do jednej rury spustowej nie należy łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 miski klozetowe.

Zabrania się urządzania klozetów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome przyrządy, jak zawory, zasuwy itp. Przemywanie misek klozetowych za pomocą przyrządów automatycznych jest dopuszczalne, o ile gwarantują one trwałe i skuteczne działanie.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

Pisuary.

§ 70.

Pisuary powinny być urzadzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko, na stałe przytwierdzone, do korpusu albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materiału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. Pisuary powinny być zaopatrzone w należyte zamknięcia wodne i w stałe lub periodyczne spłukiwanie z oddzielnych rezerwuarów, spuszczających każdorazowo nie mniej niż 2,5 litra czystej wody.

Pisuary powinny być umieszczone przy ścianach w sposób, podany w paragrafie 66 w ustępie końcowym.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

Otwory rewizyjne.

§ 71.

Na rurach odpływowych w razie uznanej przez Zarząd Miejski potrzeby, powinny być urządzone w odpowiednich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania rur.

Części rur odpływowych, zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki), mogą być umieszczone w studzienkach rewizyjnych, o średnicy wynoszącej w świetle co najmniej 0,80 m. celem dogodnego do nich dostępu.

Zabezpieczenie przed działaniem mrozu.

§ 72.

Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone tak, ażeby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

Kanalizowanie fabryk.

§ 73.

Przy kanalizowaniu fabryk, z których są odprowadzane cuchnące ścieki, do wentylacji kanałów powinny być zużytkowane kominy fabryczne i paleniska pod kotłami, o ile one do tego celu są zdatne. W tym celu należy przeprowadzić rury o stosownej średnicy pod same paleniska kotłów.

Dołączenie dren.

§ 74.

Dołączenie drenażu domowego do przewodów odpływowych może być dopuszczane pod warunkiem zastosowania środków, zapobiegających możności przenikania do gruntu ścieków kanalizacyjnych w razie podniesienia się poziomu wody w kanale oraz zabezpieczenia rur odpływowych od przedostania się do nich piasku i mułu z sieci drenów.

Unieszkodliwienie ścieków.

§ 75.

Ścieki fabryczne i przemysłowe oraz z większych garażów, które ze względu na ich jakość mogłyby szkodliwie oddziaływać na urządzenia kanalizacyjne miejskie, powinny być odpowiednio unieszkodliwione przed wpuszczeniem ich do kanału ulicznego, stosownie do właściwości ścieków, przy czym główna linia odpływowa z nieruchomości powinna być zaopatrzona przed wlotem do kanału miejskiego w zasuwę, pozwalającą w razie potrzeby wyłączyć całkowicie odpływ ścieków fabrycznych do kanału.

O sposobie unieszkodliwiania ścieków fabrycznych oraz przydatności przeznaczonych do tego celu urządzeń, decyduje w każdym poszczególnym wypadku Zarząd Miejski.

Materiał przewodów.

§ 76.

Na przewody spustowe i odpływowe z wyjątkiem wypadków, niżej w paragrafie 77 wyszczególnionych, powinny być używane rury żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§ 77.

Zewnątrz budynku, w odległości co najmniej 2,0 m. od ścian mogą być zakładane przewody odpływowe z rur kamionkowych z połączeniem na sznur smołowany i kit asfaltowy.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może pozwolić na wykonanie przewodów odpływowych, zewnątrz budynku z rur betonowych, z uszczelnieniem na sznur i kit asfaltowy albo z rur kamionkowych lub betonowych z uszczelnieniem na sznur i cement lub glinę.

Zabrania się wykonywania przewodów odpływowych z rur kamionkowych lub betonowych w miejscach, gdzie przewody leżą blisko korzeni drzew, studzien, głębszych piwnic i w ogóle tam, gdzie wymagana jest niezawodna szczelność.

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek lub pisuarów z przewodami spustowymi mogą być ołowiane lub żelazne ocynkowane o średnicy odpowiedniej do syfonów.

Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej, wyprowadzonej ponad dach, powinna być wykonana z blachy cynkowej, lub innego odpowiedniego materiału.

Materiał syfonów.

§ 78.

Należy używać syfonów z następujących materiałów:

a) przy średnicy 40 mm — ołowiane lub mosiężne, niklowane w jednej sztuce;

b) przy średnicy 50 mm. — żeliwne w jednej sztuce;

c) przy średnicy 100 mm — dla pojedyńczych klozetów żeliwne, o ile nie stanowią całości z miską klozetową i nie są wyrobione z tegoż co miska materiału;

d) przy średnicy 100 mm — przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, tłuszczownikach, rurach deszczowych — żeliwne;

e) przy średnicy 100 mm i więcej — od wpustów podwórzowych — żeliwne lub kamionkowe, zależnie od tego z jakiego materiału zostanie wykonany przewód odpływowy od wpustu.

Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rur odpowiedniej średnicy i materiału.

Syfony żeliwne, wymienione wyżej pod literami b) i c) powinny być wewnątrz starannie emaliowane.

Przy przyłączeniu syfonów z rurami spustowymi dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe, z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe albo za pomocą mosiężnych łączników.

Materiał wpustów podwórzowych i podłogowych.

§ 79.

Wpusty podwórzowe powinny być kamionkowe, żeliwne lub betonowe, stosownie do materiałów przewodów odpływowych, z którymi mają być połączone.

Wpusty podłogowe i suterenowe powinny być zawsze żeliwne. Również powinny być żeliwne wszelkie kraty, pokrywy, płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi.

Materiał zmywaków.

§ 80.

Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe, kamienne z kamienia nieporowatego dobrze oszlifowanego i nie przepuszczającego wody, lub metalowe nie rdzewiejące.

Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny powinny być z kamienia, betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nie rdzewiejącego metalu lub żeliwa, przy czym w tym ostatnim wypadku powinny być przynajmniej od wewnątrz starannie emaliowane.

Materiał misek klozetowych.

§ 81.

Miski klozetowe i pisuarowe powinny być z fajansu, porcelany, lub kamionki starannie na jasno polewanej. W ustępach ogólnych mogą być stosowane miski klozetowe żeliwne, wewnątrz emaliowane. Koryta ustępowe powinny być kamionkowe lub z innego odpowiedniego materiału.

Materiał studzienek.

§ 82.

Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazo-betonu.

Materiał przewodów deszczowych spustowych.

§ 83.

Deszczowe rury spustowe, od miejsca połączenia ich z kanałem odpływowym do wysokości 2 metrów nad poziom terenu, powinny być żeliwne.

Powyżej 2 metrów nad poziomem, rury te mogą być wykonane z blachy cynkowej lub żelaznej ocynkowanej lub z innego odpowiedniego materiału.

Połączenia rur spustowych żeliwnych z kanałem odpływowym powinny być uszczelnione na sznur smołowany i kit asfaltowy, z rurą deszczową z blachy cynkowej lub żelazną ocynkowaną na cement.

Gdyby w wyjątkowych wypadkach rury deszczowe ustawione były wewnątrz budynku, muszą być one na całej swej długości żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

Materiał innych części kanalizacji.

§ 84.

Wszelkie materiały i urządzenia, używane do robót kanalizacyjnych, powinny być w najlepszych gatunkach i odpowiadać typom i wzorom ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdatności materiałów i urządzeń, jeszcze nieznormalizowanych, orzeka Zarząd Miejski.

Rury i kształtki kamionkowe.

§ 85.

Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materiału dobrze wypalonego, obustronnie polewanego, bez pęknięć, bąbli, złuszczeń, kamieni itp. Rury i kształtki powinny być typu kielichowego o prawidłowym przekroju kołowym.

Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 60 mm., dla średnic 100 i 125 mm., oraz 70 mm., dla większych średnic.

Wewnętrzna powierzchnia kielichów powinna posiadać 5 — 6 rowków pierścieniowych; zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać 8 — 9 rowków pierścieniowych.

Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 m.

Grubość ścianek rur kamionkowych powinna co najmniej wynosić:

przy średnicy 100 mm. — 16 mm.
„ „ 150 mm. — 18 mm.
„ „ 200 mm. — 20 mm.
„ „ 250 mm. — 22 mm.
„ „ 300 mm. — 25 mm.

Szczegółowe warunki techniczne powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizalizacyjnego P.N.B. 1500 — 1507.

Rury i kształtki żeliwne.

§ 86.

Rury i kształtki żeliwne do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca, o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty bez pęknięć, skaz, pęcherzy itp. posmołowany obustronnie lakierem asfaltowym w stanie gorącym. Grubość ścianek rur żeliwnych powinna co najmniej wynosić:

przy średnicy 50 mm. — 5 mm.
" " 70 mm. — 5 mm.
" " 100 mm. — 6 mm.
" " 150 mm. — 6 mm.
" " 200 mm. — 6 mm.

W przypadkach, w których warunki techniczne pozwalają na stosowanie lżejszego typu rur kanalizacyjnych, mogą być używane na przewody pionowe rury o następujących grubościach ścianek:

przy średnicy 50 mm — 3,5 mm.
" " 70 mm — 3,5 mm.
" " 100 mm — 4,5 mm.
" " 150 mm — 4,5 mm.
" " 200 mm — 4,5 mm.

Rury ołowiane.

§ 87.

Rury ołowione stosuje się następujących wymiarów:

wewnętrzna średnica 25 mm.—grubość ścianek 3 mm.
" " 30 mm.— " " 3,5 mm.
" " 40 mm.— " " 4 mm.
" " 50 mm.— " " 4 mm.

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Wykonanie urządzeń kanalizacyjnych.

§ 88.

Roboty kanalizacyjne należy wykonywać z jak największą starannością i dokładnością. Dokładność niwelacji i kierunku przewodu powinna być zapewniona przez użycie celowników.

Rury przy układaniu należy zwracać kielichem w kierunku przeciwnym do spadku przewodu i unikać w miarę możności przecinania ich, stosując odpowiednie króćce i kształtki.

Urządzenia kanalizacyjne.

§ 89.

Przy przeróbkach urządzeń istniejących mogą być uwzględnione przejściowo pewne ulgi, a mianowicie mogą pozostać:

a) istniejące rury spustowe, żeliwne i ołowiane, jeżeli znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i powietrza i posiadają wymiary, niewiele różniące się od wymiarów przepisowych; może to mieć miejsce nawet wtedy, gdy rury te nie odpowiadają niniejszym przepisom co do swej konstrukcji i średnicy i sposobu przeprowadzenia, jak to umocowania do ściany itp., jednakże pozostawione piony spustowe powinny być wyprowadzone ponad dach;

b) istniejące przewody podziemne odpływowe, żeliwne lub kamionkowe i betonowe, o ile znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i posiadają odpowiednie średnice, spadki i głębokości założenia pod powierzchnią ziemi;

c) istniejące klozety wszelkiej konstrukcji, o ile znajdują się w dobrym stanie, są zaopatrzone w prawidłowo działające syfony i są należycie spłukiwane wodą;

d) zdatne do użytku zlewy kuchenne, umywalnie i wanny, zaopatrzone w zamknięcia wodne, o ile znajdują się w dobrym stanie i są zabezpieczone od zamarzania;

e) znajdujące się w stanie zdatnym do użytku wpusty, jeżeli są zaopatrzone w odpowiednie kratki skrzynki do zatrzymywania osadów i syfony i jeżeli poziom wody w nich odpowiada warunkom zabezpieczenia od zamarzania.

W każdym jednak razie wszystkie części starej kanalizacji powinny być zastąpione przez nowe przybory przy pierwszej gruntownej zmianie instalacji, skoro tylko okaże się, iż domowe urządzenia kanalizacyjne skutkiem starych przyborów funkcjonują wadliwie.

III. TARYFA OPŁAT.

§ 90.

Za czynności związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie będzie pobierane:

1) za wydanie przez Zarząd Miejski potrzebnych danych sytuacyjnych, wysokościowych i innych:

a) do projektu domowego urządzenia wodociągowego zł 2;
b) do projektu domowego urządzenia kanalizacyjnego zł 3;

2) za rozpatrzenie projektu:

a) domowego urządzenia wodociągowego od formatu zł 2;
b) domowego urządzenia kanalizacyjnego od formatu zł 2;

3) za przeprowadzenie rewizji i próbę ciśnienia domowego urządzenia wodociągowego w domu typu:

a) jednorodzinnego przy zabudowie luźnej zł 10
b) dwurodzinnego " " " 15
c) w innych przypadkach " " 20

4) za przeprowadzenie każdej ponownej próby ciśnienia 75% opłat przewidzianych w pkt. 3.

5) Za przeprowadzenie rewizji budowy i szczelności domowego urządzenia kanalizacyjnego w domu typu:

a) jedno i dwurodzinnego zł 10
b) w innych przypadkach zł 15

§ 91.

Opłata ryczałtowa za wodę, zużytą na potrzeby domowe, oblicza się w stosunku do ilości izb w pomieszczeniach mieszkalnych i w ogóle przeznaczonych na pobyt ludzi, przyjmując miesięcznie zużycie wody na każdą izbę w ilości 1 m^3.

Przy powyższym obliczeniu teoretycznej ilości zużytej wody za izbę będzie uważany każdy lokal o powierzchni co najmniej 10 m². W razie, gdy pomieszczenie składa się wyłącznie z lokali, z których każdy ma powierzchnię podłogi mniejszą od 10 m², jako też dla pomieszczeń suterenowych i poddasznych przyjmuje się teoretyczne normy zużycia wody o połowę mniejsze.

Pomieszczenia o powierzchni wyżej 36 m² uważa się:

od 36 do 60 m² za 2 izbowe
„ 61 „ 90 „ „ 3 „
„ 91 „ 120 „ „ 4 „
„ 120 „ 150 „ „ 5 „

każde dalsze 30 m² powierzchni uważa się za izbę.

Przy obliczeniu opłat ryczałtowych nie bierze się pod uwagę piwnic, szop itp. lokali, w których nie używa się wody, natomiast bierze się pod uwagę sutereny, mieszczące pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi.

Za 1 m³ wody, zużytej na potrzeby domowe na nieruchomościach połączonych z wodociągiem miejskim i obliczonych według zasad wyżej podanych, opłata nie może przekraczać 0.60 zł.

§ 92.

Ryczałtowa opłata za wodę dostarczoną na żądanie użytkowcy na cele gospodarstwa rolnego, ogrodniczego itp. wynosi:

a) od sztuki bydła rosłego (konia, krowy) kwartalnie zł 2,

b) od sztuki bydła drobnego (cielęcia, świni, owcy) kwartalnie zł 1,

c) na polewanie ogrodów za każde 100 m² powierzchni od maja do września włącznie — zł 1,

d) na oranżerie od 1 m² użytkowej powierzchni, kwartalnie zł 0.10,

e) od każdego powozu, bryczki lub innego pojazdu kwartalnie zł 2,

f) od samochodu ciężarowego — kwartalnie zł 15.

g) od samochodu osobowego — kwartalnie zł 9

§ 93.

Ryczałtowa opłata za prawo pobierania wody na nieruchomościach, które powinny były być połączone wodociągiem miejskim, lecz w wyznaczonym terminie nie zostały połączone łącznie z prawem bezpłatnego pobierania wody ze zdrojów ulicznych, nie może przekraczać 100% opłat obliczonych według zasad podanych wyżej w § 91.

Właściciele nieruchomości nie położonych bezpośrednio przy ulicy lub placu, na których został założony przewód wodociągu lecz znajdujących się nie dalej niż 100 m. od niego uiszczają opłatę w wysokości nie przekraczającej 50% opłat obliczonych według zasad, podanych wyżej w § 91 z prawem bezpłatnego pobierania wody ze zdrojów ulicznych.

§ 94.

Przy pobieraniu opłaty według wskazań wodomierza za wodę użytą na potrzeby domowe opłata nie może przekraczać 0.60 zł za 1 m³.

§ 95.

Ryczałtowa opłata za prawo pobierania wody ze zdrojów ulicznych na nieruchomościach, zwolnionych od obowiązku przyłączenia do wodociągu miejskiego na podstawie § 6, pobieraną jest według zasad wymienionych w § 93 ust. 2.

Nieruchomości prywatne zaopatrywane w wodę z własnych urządzeń określonych w § 3 poz. 2 opłacają za prawo pobierania wody 50% opłat przewidzianych w § 91 lub w § 94.

§ 96.

Za wodę użytą na cele przemysłowe, pobiera się przy użyciu kwartalnym:

do 150 m³		za 1 m³	0,45 zł.
od 150	„ do 300 m³	za 1 „	0,41 „
od 300	„ do 1000 „	za 1 „	0,37 „
od 1000	„ do 5000 „	za 1 „	0,33 „
od 5000	„ do 10000 „	za 1 „	0,30 „

powyżej 10000 m³ według umowy z Zarządem Miejskim.

§ 97.

Przy pobieraniu opłaty według wskazań wodomierzy za wodę, użytą na inne cele poza wymienionymi w §§ 95 i 96 maksymalne opłaty wynoszą:

a) za wodę użytą przez Urzędy Państwowe i komunalne oraz w budynkach użyteczności publicznej, jak szkoły, szpitale itp. za 1 m³ 0,60 zł.

b) za wodę użytą na cele ogrodnictwa, na potrzeby rolne dla bydła domowego itp. za 1 m³ 0,40 zł.

c) za wodę użytą na cele budownictwa za 1 m³ 0,30 zł.

§ 98.

Za wodę użytą do celów wyżej niewymienionych pobiera się opłatę ustanowioną w drodze umowy pomiędzy Zarządem Miejskim, a pobierającym wodę.

§ 99.

Za wodę użytą do gaszenia pożaru, opłaty nie pobiera się.

§ 100.

Przy zastosowaniu opłat za wodę według wskazań wodomierzy, wynajmowanych odbiorcom wody, będą pobierane następujące opłaty:

1) za korzystanie z wodomierzy miesięcznie:

a) za wodomierz o średnicy dopływu do	15 mm.	zł 1.—
b) „ „ „	20 „	1.50
c) „ „ „	26 „	2.00
d) „ „ „	30 „	3.00
e) „ „ „	40 „	4.00
f) „ „ „	50 „	10.00

2) za sprawdzenie wodomierza na żądanie zainteresowanych w razie, gdy błędy wodomierza nie przekraczają norm ustalonych przez Główny Urząd Miar — 15 zł.

3) za naprawę uszkodzeń wodomierza, wywołanych z winy odbiorcy wody — rzeczywiste koszta naprawy z dodatkiem 20% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej;

4) za odczytanie wodomierza w wypadkach, przewidziany w § 17 ust. 3—3 zł.

§ 101.

Za korzystanie względnie za prawo korzystania z kanalizacji miejskiej w celu odprowadzenia wód ściekowych z nieruchomości, uiszcza się opłatę w wysokości 40% opłaty za wodę.

§ 102.

Za roboty wykonane przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości pobiera się następujące opłaty:

1) za połączenie domowych urządzeń wodociągowych z siecią miejską łącznie z zainstalowanym wodomierzem będzie pobierana opłata od każdego metra połączenia obliczona według rzeczywistych kosztów tego połączenia z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej z tym, że opłata za połączenia od granicy nieruchomości nie może być obliczona za większą długość tego połączenia niż połową szerokości odnośnej ulicy, a w każdym bądź razie nie większą od 10 metrów.

2) za wykonanie przez Zarząd Miejski domowych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych na koszt właściciela nieruchomości pobierana będzie opłata według rzeczywistych kosztów roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

3) w razie gdy nieruchomość, mająca ulec połączeniu z rurociągiem ulicznym jest odległa powyżej 5 m. od linii regulacyjnej lub w wypadkach określonych w § 49, Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo urządzenia studzienki dla wodomierza na granicy posesji właściciela danej nieruchomości względnie na chodniku.

Rurociąg od wodomierza do nieruchomości wykona w tym wypadku właściciel nieruchomości własnym kosztem, względnie Zarząd Miejski na koszt właściciela zgodnie z warunkami określonymi w paragrafie niniejszym, punkt 2.

4) Za wykonanie przez Zarząd Miejski na koszt właściciela innych robót wodociągowych i kanalizacyjnych, nie wymienionych w punkcie 1 i 2, będzie pobierana opłata według rzeczywistych kosztów roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

§ 103.

Zarządowi Miejskiemu (Magistratowi) przysługuje prawo umarzania lub zmniejszania opłat wymienionych w niniejszej taryfie w razie uzasadnionej potrzeby.

PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 104.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra
(—) *Korsak*
Podsekretarz Stanu

B. Publikacje Wojewody Lubelskiego, oraz władz i urzędów podległych.

poz. 94.

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Lubelskiego

z dnia 15 maja 1939 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Wojewody Lubelskiego z dnia 14 kwietnia 39 r. o zwalczaniu pryszczycy.

L. RW.I. 5 pr. 22-39.

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22.VIII 1938 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz.U.R.P. nr 77, poz. 673) oraz przepisów §§ 153 i 163 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9.I 1928 r. (Dz. U.R.P. nr 19, poz. 167) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego z dnia 26 kwietnia 1938 roku (Lub. Dziennik Wojewódzki nr 9, poz. 80) o zwalczaniu pryszczycy ulega następującym zmianom.

§ 2.

Otrzymuje brzmienie:
Jako okręg zapowietrzony pryszczycą na terenie Województwa Lubelskiego ogłasza:
w pow. hrubieszowskim: — folw. Wiśniów, gminy Miętki,
w pow. radzyńskim — folw. Przyłuki, folw. Żabce, gm. Tłuściec;
w pow. siedleckim — folw. Kobylany, gmina Kornica;
w pow. zamojskim — folw. Adamów, gminy Suchowola;

§ 10.

Otrzymuje brzmienie:
Jako okręg zagrożony pryszczycą ogłaszam:
w pow. hrubieszowskim — w. Wiśniów, gminy Miętkie;
w pow. radzyńskim—kol. Żabce, gm. Tłuściec;
w pow. siedleckim — w. i kol. Kobylany, w. i kol. Kiełbaski, w. Rudka, gm. Kornica;
w pow. zamojskim — w. Adamów, w. Potoczek, folw. Bondyż, folw. Szewnia, gm. Suchowola;

§ 2.

W wymienionych w niniejszym rozporządzeniu miejscowościach, włączonych tak do okręgu zapowietrzonego jak i zagrożonego, obowiązują przepisy rozporządzenia mego z dnia 26.IV 1938 r. (Dziennik Wojewódzki nr 9, poz. 80 z 1938 r.)

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchylam rozporządzenie moje z dnia 14 kwietnia 1939 roku o zwalczaniu pryszczycy.

Wojewoda
w/z
(—) *Szaynowski*
Naczelnik Wydziału

poz. 95.

OBWIESZCZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

o wpłynięciu podania w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na zakład elektryczny w Łosicach, pow. siedleckiego.

L. PHE/21/19/39.

Stosownie do art. 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31.X.1934 r. (Dz. U.R.P. nr 104, poz. 928), podaję do publicznej wiadomości, że w dniu 17 maja 1939 r. wpłynęło do Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego podanie Zarządu Miejskiego w Łosicach o nadanie gminie miejskiej Łosice uprawnienia rządowego na zakład elektryczny, stosownie do art. 1 ustawy elektrycznej z dnia 21.III.1922 r. (Dz. U. R. P. nr 17 poz. 98 z 1935 r.).

Celem projektowanego zakładu elektrycznego ma być wytwarzanie, przetwarzanie i rozdzielanie energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze objętym dzisiejszymi granicami miasta Łosic.

Czas trwania uprawnienia miałby wynosić 30 (trzydzieści) lat, licząc od dnia nadania uprawnienia.

W terminie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim niniejszego obwieszczenia, interesowani mogą przeglądać treść podania wraz z załącznikami w Urzędzie Wojewódzkim Lubelskim, Wydział Przemysłowy, Plac Litewski nr 5 pokój nr 14 w godzinach urzędowych, oraz składać swoje zarzuty zastrzeżenia i żądania.

Zaznaczam, że do każdego pisma zawierającego zarzuty, zastrzeżenia i żądania należy dołączyć odpis tego pisma.

Zarzuty, zastrzeżenia i żądania, wniesione po upływie wyżej wymienionego jednomiesięcznego terminu rozpatrywane nie będą.

Lublin, dnia 26 maja 1939 r.

Wojewoda
(—) *J. A. de Tramecourt*

poz. 96.

PISMO OKÓLNE
Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

w sprawie wniosków o nadawaniu medalu Prezydenta Rzeczypospolitej na pamiątkę złotych godów małżeńskich i trzymania do Chrztu synów obywateli.

L. Org. I-1-12/39.

Urząd Wojewódzki Lubelski podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 15.IV 1939 roku nr GL. 80-85-3 w sprawie przedmiotem objętej.

Lublin, dnia 31 maja 1939 r.

Za Wojewodę
(—) *T. Chmielewski*
Wicewojewoda

zał. do L. Org. I-1/12/39 r.

PISMO OKÓLNE

z dnia 15 kwietnia 1939 r.

w sprawie wniosków o nadanie medalu Prezydenta Rzeczypospolitej na pamiątkę złotych godów małżeńskich.

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W uzupełnieniu pisma okólnego z dnia 3 czerwca 1938 r. nr GL. 80-85 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewnętrznych na życzenie Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej komunikuje, iż wnioski o nadanie medalu na pamiątkę złotych godów małżeńskich winny być kierowane przez osoby zainteresowane do właściwych Urzędów Wojewódzkich, które po skrupulatnym zbadaniu sprawy i zaopiniowaniu przesyłać je będą bezpośrednio Kancelarii Cywilnej.

Podobny tryb załatwienia należy stosować i do innych podobnych spraw (trzymanie do Chrztu synów obywateli itd.), w których Pan Prezydent decyduje według Swego osobistego uznania.

(—) *Hausner*
Dyrektor Gabinetu

poz. 97.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

o wydaniu dekretów na mierniczych przysięgłych.

L. K.B.P. IV-124-125/39 r.

Urząd Wojewódzki Lubelski, na podstawie § 13 rozporządzenia b. Ministra Robót Publicznych, wydanego w porozumieniu z Min. Reform Rolnych z dnia 26.VI. 1926 r.) o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz.U.R.P. nr 71), podaje do wiadomości, że zostały wydane, po złożeniu przez niżej wymienionych przysięgi, dekrety nadające im tytuł i złączone z nim prawa do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego a to:

1) Macieiowi Jodzie, zamieszkałemu w Lublinie w dniu 6.V 1939 r. za L. KBP-4-124/39 oraz

2) Zygmuntowi Kosiorowi, zamieszkałemu w Lublinie w dniu 5.V 1939 r. za L. KBP-4-125/39.

Lublin, dnia 24 maja 1939 r.

Za Wojewodę
(—) *Inż. St. Piotrowski*
Kierownik Wydziatu Budowlanego

poz. 98.

KOMUNIKAT
Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

o zamianowaniu Łowczych i Podłowczych na terenie województwa lubelskiego.

L. RL-IV/3/2.

Zgodnie z okólnikiem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27.VIII 1936 r. nr A.P. 18/9/7— oraz nawiązując do komunikatów, ogłoszonych w Lub. Dz. Woj. nr 24 z 1938 r. poz. 220 i nr 2 z 1939 r. poz. 15, Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości dodatkowy wykaz Łowczych i Podłowczych, zamianowanych na terenie województwa lubelskiego przez Lubelską Radę Łowiecką.

Lublin, dnia 26 maja 1939 r.

Za Wojewodę
(—) *Stefan Saganowski*
Kierownik Oddziału
Ochrony Lasów

IX Wykaz dodatkowy

Łowczych i Podłowczych Powiatowych P. Z. Ł., zamianowanych i odwołanych przez Lubelską Wojewódzką Radę Łowiecką, na terenie województwa lubelskiego, w okresie od 5 stycznia 1939 roku do 15 maja 1939 roku.

1. powiat Biała Podlaska.

a) Mianowani Podłowczy: Chmielewski Ludwik, Woroniec, p. Biała Podlaska, Jełowicki Stanisław, Bukowice, p. Leśna Podlaska, Marchowiecki Tadeusz, Wygoda, p. Janów Podlaski, Szyba Julian, Zabuże, p. Konstantynów n/Bugiem, Tołłoczko Kazimierz, Korula, p. Biała Podlaska, Zakrzewski Wincenty, Matiaszówka, p. Tuczna.

2. powiat Chełm Lubelski.

a) Mianowani Podłowczy: Krukowski Wincenty, Sawin, p. w/m, Mostowski Antoni, Żółtańce, p. Chełm Lub., Sągin Bogumił, Rejowiec, p. w/m, Tomaszunas Kazimierz, Spas, p. w/m.

3. powiat Puławy.

a) Mianowani Podłowczy: Garnuszewski Czesław, Kluczkowice, p. Opole Lub., Naprawa Władysław, mjr., Dęblin, Cytadela.

b) Odwołany Podłowczy—Scheybal Adam, mjr., Dęblin.

4. powiat Radzyń Podlaski.

a) Mianowani Podłowczy: Czarkowski Jerzy, Siemień, p. Parczew, Leski Stanisław, Kąkolewnica, p. w/m, Nowakowski Stanisław, Żerocin, p. Międzyrzec Podlaski, Urbański Władysław, Międzyrzec Podl., ul. Żwirki i Wigury 60.

5. powiat Siedlce.

a) Mianowani Podłowczy: Chadajewski Stefan, Domanice, p. w/m, Chomiczewski Bolesław, Wola Wodyńska, p. Wodynie, Lipiński Stanisław, Ostrówek, p. Siedlce, Pećko Alfred, Siedlce, Aleksandrowska 3a, Rackman Edward, Falatycze, p. Platerowo, Swierczyński Wincenty, Siedlce, inż. Koszutowski Stanisław, Siedlce, Poniatowskiego 3/4, Wachowicz Zenon, Krzymosze, p. Siedlce, Winnicki Stanisław, Toporów, p. Łosice, Zaborowski Stanisław, Zaborów, p. Łysów k/Siedlec, Wysocki Włodzimierz, Niwiski, p. Siedlce.

b) Odwołani Podłowczy: Antoniak Antoni, Siedlce, Prusa 6, Grunwald Józef, Siedlce, Kilińskiego 21, Wierzejski Michał, Siedlce, Asłanowicza 8.

6. powiat Tomaszów Lubelski.

a) Mianowani Podłowczy: Bukietyński Marian, Tomaszów Lubelski, Łoś hr. Stanisław, Komarów, p. w/m.

7. powiat Włodawa.

a) Mianowany Podłowczy, Świecki Władysław, Majdan Stuleński, p. Wola Uhruska.

8. powiat Zamość.

a) Mianowani Podłowczy: Bukraba Zygmunt, Piaski Ruskie, p. w/m, Teleżyński Tadeusz, inż., Krasnobród, p. w/m, Wyrzykowski Stanisław, Zamość, Okrzei 15.

poz. 99.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Lubelskiego

z dnia 30 maja 1939 r.

w sprawie sprostowania omyłek w statucie Związku Międzykomunalnego dla pobudowania bursy męskiej przy gimnazjum państwowym w Tomaszowie Lubelskim (ogłoszonym w Lub. Dzien. Wojew. nr 10 poz. 82 z 15.V 1939 r.).

L. SF.III.2/F/1.

Na zasadzie art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. Ust. nr 36 poz. 341) prostuje się następujące błędy w wyżej powołanym statucie: w § 2 statutu po słowach: „osobowość prawną" postawić kropkę, zaś słowa: „i charakter korporacji prawa publiczności" — skreślić.

W § 63 statutu wyrazy: „Starosta powiatowy" — skreślić, wstawiając w to miejsce „Wojewoda", dalej zaś wyraz „Wojewoda" skreślić, a w to miejsce wstawić słowa „Minister Spraw Wewnętrznych", oraz w § 65 w ostatnim wierszu zamiast „§ 66" winno być „§ 64".

Wojewoda
w/z
(—) *T. Chmielewski*
Wicewojewoda

poz: 99.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

o zaniechaniu rewindykacji drobnych zapomóg pieniężnych, wypłaconych z tytułu opieki społecznej mieszkańcom obcych gmin.

Nr ZPO. 1-1/4

Urząd Wojewódzki Lubelski na podstawie zawiadomienia Urzędu Wojewódzkiego Stanisławowskiego podaje poniżej wykaz gmin z terenu tego województwa, które powzięły uchwały o nieściąganiu drobnych zapomóg, wypłaconych z tytułu opieki społecznej mieszkańcom gmin obcych.

Wykaz

województwo	Powiat	Gmina	Suma niepodlegająca zwrotowi
stanisławowskie	Stanisławowski	Pasieczna	2 zł
	„	Bohorodczany Stare	3 „
	doliński	Bolechów	5 „
	„	Bolechów wieś	5 „
	„	Broszniów	5 „
	„	Dolina	5 „
	„	Ludwikówna	5 „
	„	Polanica	6 „
	„	Perehińsko	2 „
	„	Rachiń	5 „
	„	Rożniatów	5 „
	„	Rypne	5 „
	„	Spas	10 „
	„	Wełdzirz	2 „
	„	Witwica	5 „
	„	Wygoda	3 „

Lublin, dnia 19 maja 1939 r.

Za Wojewodę
(—) *Dr Jan Danielski*
Naczelnik Wydziału

———o———

poz. 101.

OBWIESZCZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego
o przeprowadzonym scaleniu gruntów wsi Czerśl gm. Łuków powiatu łukowskiego.

L. R.Pr.III.-2/39 r.

Na podstawie art. art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o dowodach prawa własności do gruntów scalonych (Dz. U. R. P. nr 39 poz. 340), w brzmieniu nadanym art. 12 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 67 poz. 622), oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. nr 85 poz. 655), tudzież na podstawie art. 33 powołanego rozp. z dn. 11 lipca 1932 r., Urząd Wojewódzki Lubelski niniejszym obwieszcza, że w wyniku przeprowadzonego scalenia gruntów wsi **Czerśl**, gm. Łuków pow. łukowski, nowoutworzone kolonie, wykazane na planie i w dowodach pomiarowych, sporządzonych w roku 1930 przez mierniczego przysięgłego Zenona Gintowt-Dziewałtowskiego, z tytułu posiadania zostały zapisane na rzecz osób niżej wymienionych:

L. p. gosp.	Imię i nazwisko posiadacza gospodarstwa	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
1**	SS. Pieńkusa Józefa: Marianna Niedziółka, Dominik Pieńkus, ss. Jakuba Pieńkusa: Jan, Marian, Bronisław, Marianna i Lucja Pieńkus	92, 98, 4/21, 89	3.4143, 0.3423, 4/21 0.3305
2**	Niedziółka Stanisław i Marianna małż.	110, 99, 4/21, 89	6.6133, 0.6308, 4/21 0.3305
3**	Szymański Jan i Marianna małż.	109, 138	6.1609, 0.6014
4**	Buczek Władysław	94, 6/21, 89	1.3349, 6/21 0.3305
5*	Świderski Adam i Aleksandra małż.	90 A, 90 B, 97, 213	2.2232, 0.7633, 0.4823, 0.2725
6*	Izdebski Jan	53 A, 53 B, 50, 212, 1/6 67, 1/3 85	1.2777, 3.0235, 1.0459, 0.3291, 1/6 0.8521, 1/3 0.5390
7*	Buczek Wacław i Władysława małż.	96, 211	1.7497, 0.6968
8*	Dmowski Ludwik i Marianna małż.	125, 135	8.4474, 1.1209
9*	Moraczyński Stanisław i Antonina małż.	150, 25, 210	5.2423, 1.1166, 0.6135
10*	Maszczak Waleria i ss. Aleksandra Maszczaka: Władysław, Zenobia, Józef i Waleria Maszczak	225, 2, 78	2.2326, 0.4406, 0.8112
11*	Kur Władysław i Paulina małż.	104, 24, 134, 73	16.0092, 1.3943, 2.2648, 0.3510
12*	Izdebski Aleksander i Konstancja małż.	93 A, 93 B	0.0811, 5.2249
13*	Izdebski Wiktor i Apolonia małż.	19, 38, 198	0.4289, 0.7711, 5.0156
14*	Tomasiewicz Jan i Bronisława małż.	20, 34, 186	1.8102, 0.8436, 7.4110
15*	SS. Izdebskiego Stanisława: Zofia Izdebska i Stefania Wdleowska	147, 142, 18, 214, 1/6 67, 1/2 81, 1/3 85	5.5592, 0.9044, 0.5902, 1.5646, 1/6 0.8521, 1/2 0.5406, 1/3 0.5390
16*	Koślacz Piotr i Teofila małż.	161, 40, 13, 164, 77, 1/3 76, 1/2 81	9.3663, 0.8644, 1.4048, 3.3118, 0.2742, 1/3 0.5705, 1/2 0.5406
17**	Wardak Józef i Marianna małż.	148, 166, 215, 1/3 76, 1/2 83	7.8523, 1.5271, 1.4272, 1/3 0.5705, 1/2 0.2961
18*	SS. Wdleowskiego Józefa: Wdleowski Bolesław, Leokadia Kordas, Leontyna Maciejczyk, Bronisław i Czesław Wdleowski	146, 17, 36	6.4355, 0.4083, 0.5944
19	SS. Moraczyńskiego Jana: Józef, Władysław, Adolf Moraczyńscy, Helena-Balbina Krasuska, Feliksa Świderska i Stanisława Moraczyńska	216	0.2662
20*	Tomasiewicz Stanisław i Zofia małż.	217, 6, 179, 106, 33, 200, 209, 71, 1/4 72	0.9130, 1.5800, 1.9118, 21.5704, 1.0434, 0.4851, 0.7960, 0.4458, 1/4 0.3399
21*	Kur Jan i Katarzyna małż.	39, 15, 196, 170	0.8240, 0.8165, 10.2699, 2.0574
22*	Rodak Edward i Stefania małż.	52, 16, 41, 69, 84	7.3655, 0.4792, 0.8049, 0.6388, 0.5814
23*	Śmietanka Seweryn i Marianna małż.	141, 105	1.5246, 8.9468

*) Oznacza gospodarstwa posiadające częściowo urządzoną hipotekę.
**) Oznacza gospodarstwa posiadające całkowicie urządzoną hipotekę.

L. p. gosp.	Imię i nazwisko posiadacza gospodarstwa	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
24**	Pniewska Marianna i ss. Ludwika Pniewskiego: Marianna, Leokadia i Maria Pniewscy, Lucjan i Stanisław Jeznach, Wacław i Waleria Wysokińscy	152, 218, 1	8.1455, 2.1644, 5.2259
25*	Celińska Aleksandra i Aleksander Śmietanka	107 A, 107 B, 100	1.6250, 3.5312, 0.2938
26*	Gajo Władysław i Agnieszka małż.	154, 35, 12, 220, 1/3 76, 1/2 83	11.3319, 1.6097, 1.3047, 0.3476, 1/3 0.5705, 1/2 0.2961
27	SS. Tomasiewicza Józefa: Marianna Tomasiewicz, Anna Grodzicka, Władysław Tomasiewicz i Antonina Zółkowska	153, 219	0.5019, 0.2647
28	Kur Teofila	221	0.1260
29*	Goławski Franciszek i Tekla małż.	131, 145, 222, 12/165, 80	9.7812, 0.8247, 0.4708, 12/165 2.4155
30*	Borkowska Marianna i SS. Borkowskiego Adama: Lucjan i Wacław Borkowscy, Karolina z Borkowskich Śmietanka, Janina, Jan i Aniela Borkowscy	155, 140, 223, 14, 1/2 75	8 0063, 0.7407, 0.3359, 0.5948, 1/2 0.3237
31**	Świderski Ferdynand i Michalina małż.	3, 103, 133, 2/7 68, 45/165 80	1.0962, 23 0412, 3.0664, 2/7 0.6913, 45/165 2.4155
32*	SS. Rybki Józefa: Marianna, Stefan, Aleksandra, Józef i Stanisław Rybka	156, 30, 224	3.0937, 0.7400, 0.4437
33**	SS. Zawistowskiego Antoniego: Zawistowska Eleonora, Zawistowski Ignacy, Albin, Jan, Józefa Dąbrowska, Sabina, Lucja i Maria Zawistowskie i Natalia z Zawistowskich Michalewska	201	0.3712
34*	Strzelec Franciszek	202, 163, 27	0.2866, 4.9065, 1.1067
35*	Koślacz Tomasz	54, 21	4.8198, 0.9184
36*	Jakubiak Stanisław i Marianna małż.	8, 55, 132, 204, 1/2 70	2 2341, 14. 5289, 2.2311, 0.5221 1/2 0.7633
37*	Okliński Aleksander i Sabina małż.	124, 136, 79	8.1520, 0.4640, 0.2567
38**	Pilski Paulin	118	1.0183
39*	Nurzyński Nikodem i Anna małż.	130, 144, 18/165 80	11.3164, 1.1326, 18/165 2.4155
40*	Nurzyński Jòzef i Marianna małż.	29, 188, 9/165 80	1.3873, 4.4474, 9/165 2.4155
41*	Nurzyński Jan	126, 137, 9/165 80	4.4292, 0.6568, 9/165 2.4155
42*	Nurzyńska Rozalia	187, 49, 5/165 80	1.8295, 0.6679, 5/165 2.4155
43*	Sulej Bolesław i Leontyna małż.	26, 191, 169, 1/6 67, 15/165 80	0.4462, 6.9194, 1.3269, 1/6 0.8521, 15/165 2.4155
44*	Rytel Anna	117, 1/12 67	1.2797, 1/12 0.8521
45*	Rytel Józef	122, 139, 1/12 67	2.1932, 0 7465, 1/12 0.8521
46*	Sulej Franciszek	189, 167, 7/165 80	2.5970, 0 7069, 7/165 2.4155
47*	Sulej Ferdynand	190, 168, 7/165 80	2.5792, 0 6940, 7/165 2.4155
48*	Goławski Aleksander i Anna małż.	101, 28, 18/165 80	5.7065, 1 1214, 18/165 2.4155
49**	Dmowski Stanisław i Pelagia małż.	23, 194, 171, 205, 2/7 68	0.5904, 6.3805, 1.2092, 0.1600, 2/7 0.6913
50*	Borkowski Michał i Karolina małż.	37, 9, 195, 206, 82, 3/4 72	1.9245, 1.1876, 11.0710, 0.1623, 0.3083, 3/4 0.3399
51*	Rodak Aleksander	207, 31, 10, 60, 86	0.0947, 0 5304, 1.5591, 7.6727, 0 1167
52**	Śmietanka Wojciech i Karolina małż.	208, 158	0.1953, 0.3055
53	Rodak Roman i SS. Kazimiery Rodak: Jan Rodak	108, 22	3.5517, 0.5326
54*	Strzelec Anna i SS. Feliksa Strzelca: Anna Strzelec i SS. Sabiny Strzelec: Edward i Marian Rodaki	61	2.7589

*) Oznacza gospodarstwa posiadające częściowo urządzoną hipotekę.
**) Oznacza gospodarstwa posiadające całkowicie urządzoną hipotekę.

L. p. gosp.	Imię i nazwisko posiadacza gospodarstwa	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
55*	SS. Suchodolskiego Józefa: Leopold i Helena małż. Suchodolscy, Józef Suchodolski, Aleksandra Zabłocka	7, 197, 172, 1/3 67, 2/7 68	1.6861, 16.9056, 1.9252, 1/3 0.8521, 2/7 0.6913
56*	Zabłocki Stanisław i Genowefa małż.	42, 193, 12/165 80	2.3452, 8.4194, 12/165 2.4155
57*	SS. Celińskiego Juliana: Leopold, Hieronima i Tekla Celińska żona Juliana	192, 48, 8/165 80	2.8902, 0.7944, 8/165 2,4155
58*	Folus Lucja i Folus Józef	123	1.3854
59*	Kopański Jan i Katarzyna małż.	62, 63, 1/7 68, 1/2 75	0.8542, 6 8389, 1/7 0.6913, 1/2 0.3237
60**	Borkowski Wacław	160 B, 160 A	2.8331, 0.5398
61	Rybka Jan	46	1.3305
62*	Rybka Stanisław	47	1.3988
63**	Michalak Antoni	51	2.4719
64**	Cichosz Wojciech	45	0 4612
65**	Cichosz Wiktor	43	0.1697
66*	Kulicki Aleksander i Leokadia małż.	119, 1/6 85	4.8661, 1/6 0.5390
67**	Kupień Jan	114	0.7356
68**	Bartoszewski Konstanty	111	0.2720
69*	Sosnowski Stanisław	121	1.3495
70*	Baniak Jan	115	0.8987
71**	Baniak Stanisław	56	0.2728
72**	Michalak Rozalia	112	0.4581
73**	Goławska Bronisława	113	0 4553
74**	Michalak Kazimiera	120	1.7188
75**	Kiryła Władysław	183	0 7742
76**	Powalski Wojciech	185	1.5772
77*	SS. Kopeć Stanisława: Bronisław, Stanisław, Kazimiera i Katarzyna Kopcie	5, 182	0.7591, 2 9150
78**	Król Józef	181	0.4633
79**	Pyczka Józefa	180	1.4610
80**	Powalski Andrzej	184	0.5792
81**	Powalski Jan s. Tomasza	176	0.4197
82**	Czupryna Marianna	177	0.3262
83**	Powalski Franciszek	178	2.6921
84**	Powalski Jan s. Józefa	174	2.5182
85**	Szczuchniak Franciszek	175	3.7926
86**	SS. Król Józefy: Franciszek, Władysława i Michalina Król	173	1.2284
87**	Zawadzki Jerzy, Zawadzka Maria, Zawadzka Zofia i Zawadzka Maria (wdowa)	4	1.3191
88**	Matacz Jan	129	3.0761
89**	Kucharski Jan	128	3.3614
90*	Kucharski Andrzej	149	6 9854
91**	Peryt Stanisława	127	0.8810
92	Maciejczyk Marianna	199	1.8107
93**	Wielgosz Aleksander	65, 1/3 89	1.6284, 1/3 0.3305
94**	Śledź Anna	66	3.5974
95**	Wielgosz Marianna	64, 88	1.7956, 0.7384
96	SS. Cichosza Andrzeja: Józefa, Bronisława Cichosz, Stefania Rodak, Jan, Władysław i Janina Cichosze	59	0.6274
97	SS. Wielgosz Aleksandry: Władysław Zdun, Marianna Górka, Aleksandra Cegiełka i Leontyna Wielgosz	58	0.5450
98**	Peryt Michał	57, 74	0.2716, 0 4444
99**	Borkowski Lucjan i Julianna małż.	157	0.3315
100**	Sulej Stanisława	159	1.0228

*) Oznacza gospodarstwa posiadające częściową urządzoną hipotekę.
**) Oznacza gospodarstwa posiadające całkowicie urządzoną hipotekę.

L. p. gosp.	Imię i nazwisko posiadacza gospodarstwa	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
101*	SS. Koślacz Józefy: Stanisław, Bronisław, Teofil i Antoni Koślacze	162, 32, 11, 203, 1/2 70	6.9991, 1.2768, 1.1498, 0.2084, 1/2 0.7633
102**	Domańska Zofia	95	0.3341
103	Zabłocka Eleonora	165, 1/6 85	2.3313, 1/6 0.5390
104	Sosnowska Marianna c. Aleksandra Zarzeckiego	116	0.9762
105**	Buczkowski Wiktor	87	0.1889
106*	Zdziebławski Aleksander i Leokadia małż.	91	0.0600
107*	Moraczyński Jan s. Stanisława i Sabina małż.	151, 143	4.1137, 1.0500
108**	Cichon Jan	44	0 3179
109	Grunt szkolny ogółu wsi Czerlś	102	0.7173
110	Szosa państwowa Żelechów—Łuków	—	3.9637

Jednocześnie zawiadamia się, że o ile w ciągu 3 miesięcy od dnia następnego po dniu opublikowania niniejszego obwieszczenia w Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości nie wpłyną do Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego pretensje poparte dowodami wytoczenia sporu sądowego o prawo własności do gruntów scalonych wsi Czerśl, nieposiadających urządzonej hipoteki, to zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 31.III 1931 r. (Dz.U.R.P. nr 39 poz. 340), prawomocne orzeczenie zatwierdzające projekt scalenia łącznie z odnośnymi dowodami pomiarowymi w braku lepszych tytułów będzie podstawą do pierwiastkowej regulacji hipotecznej scalonych gruntów na rzecz osób, wymienionych w niniejszym obwieszczeniu.

Lublin, dnia 23 maja 1939 r.

Za Wojewodę
(—) *E. Grudziński*
Kierownik Oddziału

*) Oznacza gospodarstwa posiadające częściowo urządzoną hipotekę.
**) Oznacza gospodarstwa posiadające całkowicie urządzoną hipotekę.

poz. 102.

W Y K A Z Nr 4

zachorowań i zgonów na choroby zakaźne i inne występujące nagminnie, zgłoszonych w okresie od dnia 1 kwietnia do 6 maja 1939 r.

POWIAT	1 Dur brzuszny i rzekomy		2 Dur plamisty		3 Czerwonka		4 Płonica		5 Błonica		6 Odra		7 Róża		8 Krztusiec		9 Nagm. zap. opon mózg. rdzeniow.		10 Zakażenie połogowe		11 Gruźlica otw. zgony na gruźlicę		12 Jaglica		13 HeineMedina		14 Nagm. zap. mózgowia		15 Pokąs. przez zwierz. chore lub podejrzane o wściekliznę		16 Wścieklizna		17 Inne niewymienione		18 Wymienić jakie
	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	
Bialski	1		4				3		5				1				1				16	2	17						3				2		zatrucie grzybami
Biłgorajski . . .	3		2				3		1		3						4				8	8	1			1	*)		6						
Miasto Chełm . .	1						1						1				1												1						
Chełmski . . .	3	1							4		5				2						5		3						4				1		ospa wietrzna
Hrubieszowski . .			1				1	1	8		7		2		1						4		15				1		11						
Janowski . . .	1						1		6		24		3	1	9						18	11	2						3						
Krasnystawski .	1		3				2		4				1		1		1				10														
Lubartowski . .	6		1				2		2				1								4		1												
Miasto Lublin . .	6	1	17				1		7				3	1	3						19	3							6						
Lubelski	8		2		3		1			1	1										6	3							8						
Łukowski . . .									2								1				6														
Puławski . . .	3										3		1		1						10								10						
Radzyński . . .	1						3		1				1		1						8	3	42												*) zachorowanie odnot. w poprz. wykazie
Miasto Siedlce . .	2	1	4																1	1	8	8													
Siedlecki . . .	2		2	1			1														6	5							5						
Tomaszowski . .	2	1	10				4		6						2		3				3	1	1						4				2		zatrucie prod. spożyw.
Włodawski . . .	6		19	2					6		50		2								14		1						7						
Zamojski	2		37				1		3												21								11						
Razem .	48	4	102	3	3		24	1	55	1	93		16	2	20		11		1	1	166	43	83			1	1		79				5		

poz. 103.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Janowskiego

o wdrożeniu postępowania scaleniowego na gruntach wsi Ludmiłówka w gm. Dzierzkowice pow. janowskiego.

Starosta Powiatowy Janowski na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 (Dz. U. R. P. nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz.U.R.P. nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 6 grudnia 1938 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Janowskiego z dnia 19 listopada 1938 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Ludmiłówka** położonej w gminie Dzierzkowice pow. janowskiego.

Janów Lubelski, dnia 25 maja 1939 r.

Starosta
(—) *Henryk Banaszkiewicz*

poz. 104.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Lubelskiego

o wdrożeniu postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Trześniów i cz. wsi Jakubowice Murowane w gminie Wólka, wsi Skrzynice w gminie Piotrków oraz kol. Bystrzejowice w gm. Piaski pow. lubelskiego.

Starosta Powiatowy Lubelski na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 nr 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz.U.R.P. nr 67 poz. 622), oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz.U.R.P. nr 85 poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że

1) w dniu 18 stycznia 1938 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Lubelskiego z dnia 13 października 1937 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Trześniów** i cz. wsi **Jakubowice Murowane** położonej w gm. Wólka, pow. lubelskiego;

2) w dniu 1 stycznia 1939 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Lubelskiego z dnia 24 listopada 1938 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Skrzynice** położonej w gm. Piotrków i kol. **Bystrzejowice** gm. Piaski, pow. lubelskiego.

Lublin, dnia 24 maja 1939 r.

Starosta
(—) *Dr J. Dańkowski*

poz. 105.

OGŁOSZENIE
Starostwa Powiatowego Lubelskiego

o doręczeniu zawiadomienia o rewizji orzeczenia Komisji Rewizyjno-Lekarskiej.

Po raz drugi.

L. Inw. 13/2/39 r.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III.1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. nr 36, poz. 341) w brzmieniu zmienionym rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28.XII.1934 r. (Dz. U.R.P. nr 110, poz. 976), Starostwo Powiatowe Lubelskie zawiadamia p. Wacława Szpringiera, syna Jana, zam. ostatnio w Krężnicy, gm. Niedrzwicy, pow. lubelskiego, że jest dla niego do odebrania zawiadomienie o rewizji orzeczenia Komisji Rewizyjno-Lekarskiej z dnia 5-go sierpnia 1926 r.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia.

Lublin, dnia 28 kwietnia 1939 r.

Za Starostę
(—) *Kazimierz Hauke*
Referendarz Zastępca Starosty

poz. 106.

OGŁOSZENIE
Starostwa Powiatowego Siedleckiego

o wdrożeniu postępowania scaleniowego na gruntach wsi Gręzów w gm. Niwiski, wsi Hruszew w gm. Łysów i wsi Świniarów w gm. Świniarów pow. siedleckiego.

Starosta Powiatowy Siedlecki na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz.U.R.P. nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz.U.R.P. nr 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że

1) w dniu 18 maja 1939 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Siedlcach z dn. 7 grudnia 1938 r., dotyczące wdrożenia postępowania scalenia, na gruntach wsi **Gręzów**, położonej w gm. Niwiski, pow. siedleckiego;

2) w dniu 16 kwietnia 1939 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Siedlcach z dnia 5 grudnia 1938 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi **Hruszew**, położonej w gm. Łysów, pow. siedleckiego;

3) w dniu 22 maja 1939 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Siedlcach z dn.

9 grudnia 1938 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi **Świniarów**, położonej w gm. Świniarów, pow. siedleckiego.

Siedlce, dnia 25 maja 1939 r.

Za Starostę
(—) *I. Kołodziejczyk*
Wicestarosta

poz. 107.

OGŁOSZENIE
Starostwa Powiatowego Zamojskiego
o wdrożeniu postępowania scaleniowego na gruntach wsi Mokre, Sułów i Sułówek oraz Wólka Złojecka

Starostwo Powiatowe Zamojskie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 nr 92, por. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz.U.R.P. nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz.U.R.P. nr 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że

1) w dniu 11 kwietnia 1939 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Zamościu z dnia 12 listopada 1938 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi **Mokre,** gminy Mokre, pow. zamojskiego,

2) w dniu 15 lutego 1939 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Zamościu, z dnia 14 listopada 1938 r.: dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi **Sułów i Sułówek,** gm. Sułów, pow. zamojskiego,

3) w dniu 20 grudnia 1939 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Zamojskiego z dnia 12 listopada 1938 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi **Wólka Złojecka,** gm. Wysokie, pow. zamojskiego.

Zamość, dnia 19 maja 1939 r.

Za Starostę
(—) *Stefan Sekutowicz*
Komisarz Ziemski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

KOMUNIKAT
Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Lublinie
o godzinach urzędowych w agencjach pocztowych w Kamieniu Puławskim i Rozkopaczewie, oraz urzędach pocztowych w Stoczku Łukowskim i Terespolu n/Bugiem.

1) Z dniem 1 czerwca br. zaprowadza się w służbie telekomunikacyjnej (telefoniczno-telegraficznej) agencji p.-t. Kamień Puławski godziny urzędowe w kategorii „C“ tj. latem (od 1.IV do 30.IX) od godz. 7 do 21, a zimą (od 1.X do 31.III) od godz. 8 do 21.

2) Z dniem 15 czerwca br. godziny służbowe w działach pocztowym i telekomunikacyjnym agencji p.-t. Rozkopaczów ustala się na czas od g. 8 do 15.

3) Z dniem 1 czerwca 1939 r. zaprowadza się w działach służby telefonicznej i telegraficznej urzędu poczt.-telekom. Stoczek Łukowski godziny służbowe w kategorii „C“ to jest latem od godz. 7 do 21 (w czasie od 1.IV do 30 IX), zimą od godz. 8 do 21 (w czasie od 1.X do 31.III).

4) Z dniem 1.VI 1939 r. zaprowadza się w działach służby telefonicznej i telegraficznej urzędu poczt.-telekom. Terespol n/Bugiem godziny służbowe w kategorii „C“ to jest latem od godz. 7 do 21 (w czasie od 1.IV do 30.IX), zimą od godz. 8 do 21 (w czasie od 1.X do 31 III).

w/z Dyrektora
Dr M. Blachier
Wicedyrektor.

KOMUNIKAT
Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Lublinie
o uruchomieniu agencji pocztowo-telekom. w Siemieniu Podlaskim pow. radzyńskiego.

Z dniem 25 czerwca 1939 r. uruchamia się agencję pocztowo-telekomunikacyjną 3 stopnia Siemień Podlaski pow. Radzyń Podl.

Agencja połączona będzie za pośrednictwem komunikacji autobusowej (z urzędem, p. t.) Lublin 2.

Godziny urzędowe w/g kategorii „L“ (L. OOrg. 32/502).

Za Dyrektora
(—) *mgr. Br. Błażek*
Naczelnik Wydziału

Czasopisma nadesłane.

Gazeta Administracji nr 10 z 15.V br. Jak zreformować finanse komunalne — *St. Pawlak* Postępowanie administracyjne — *J. Grzymała-Pokrzywnicki*. Na marginesie ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym — *mgr A. Hołowiński*. Studium prawne fachowych gałęzi administracji — *G. Tanbenschlag*. Kompetencje karne władz szkolnych — *dr E. Noszczyński*. O t. zw. milczeniu władzy (ciąg dalszy)— *prof. dr J. St. Langrod*. Orzecznictwo Sądu Najw. i N. T. A

Polska Gosp. nr 19 z 1939 r. Koszty pośrednictwa. Przemysł włókienniczy w bilansie handlowym — *St. Rz.* Przemówienie P. Wicepremiera i Ministra Skarbu E. Kwiatkowskiego w Sejmie. Przemysł rafineryjny w roku 1938 — *inż. P. Wrangel*. Akcja Podkomisji Pracy Chałupniczej — *J. K.* Nowelizacja rozp. o ochronie lasów prywatnych—*inż. Z. Szyszkowski*.

Polska Gosp. nr 20 z 20.V br. Po zamknięciu subskrypcji pożyczki obrony przeciwlotniczej. Zagadnienie importu owoców. Ruch naturalny ludności w Polsce. Umowy zbiorowe cukrowniczo-plantatorskie na okres kampanijny 1939/40. Kontyngenty odpędu spirytusu dla gorzelń rolniczych — *W. K.* Specjalne dopłaty drogowe. Papierowe doktryny przeciw polskiej polityce morskiej — *dr W. Górkowa*.

Samorząd nr 20 z 14.V 1939 r. Samorząd w chwili obecnej—*A. Bogusławski*. Spółki drogowe—*St. Gliszczyński*. O usprawnienie działalności organów wewnętrznej kontroli w samorządzie — *H. N.* Studia techniczne do budowy dróg samorządowych w świetle obow. prawa — *mgr. St. Lechociński*. Kilka uwag o odszkodowaniu i wynagrodzeniu członków zarządów gminnych (wiejskich) będących pomocnikami przełożonego gminy — w świetle obow. prawa — *S. M.* Jak samorząd gminny upowszechnia książki na wsi.

Samorząd nr 21 z 21.V br. Próba pomniejszenia biurokracji i usprawnienia prac w gminach wiejskich — *Wł. Ostrowski*. Sprawa jednolitych zbiorowych ksiąg bierczych podatkowych dla gmin — *H. N.* Praca w ośrodku zdrowia.

Samorząd Miejski nr 10/11 z 1939 r. Sprawozdanie z działalności Związku Miast Polskich za okres od 1.IV 1938—1.IV 1939 r. Projekt ustawy o prawach i obowiązkach pracowników samorządowych — *dr Wł. Dalbor.* Zagadnienie budownictwa mieszkaniowego w świetle stanowiska komisji rozbudowy miast — *inż. arch. Kostanecki.* Rola adm. komunalnej w gospodarce wojennej — *M. G.* Uszeregowanie miast według wysokości osiągniętych dochodów w r. 1937/38 z podatków oraz z własnych przedsiębiorstw i majątku.

Spółdz. Przegląd Naukowy nr 4 z 1939 r. Spółdzielczość polska w świetle ostatnich danych — *dr St. Surzycki.* Nauczanie i wychowanie w szkołach spółdzielczych — *Fr. Dąbrowski.* Drogi rozwojowe spółdzielczości duńskiej — *K. Majewski.* Wskaźniki Spółdz. Inst. Naukowego. Spółdzielcy na Obronę Narodową. Uchwały Państw. Rady Spółdzielczej. Kronika zagraniczna.

Zdrowie publiczne nr 2 z 1939 r. poświęcony Zjazdowi Higienistów Polskich w Lublinie, odbytemu w dniach 29—30 czerwca 1938 r. na którym zostały wygłoszone nast. referaty: *dr Danielski* — Pomoc lecznicza na wsi. *Dmochowska J.* — Pomoc dentystyczna na wsi. *dr Łabęcki W.* — O pomocy położniczej na wsi. *dr Skokowska Rudolf* — Przyczynek do opieki położniczej na wsi. *dr Babecki J.* — Możliwości rozciągnięcia ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby na wsi. *dr Ciekot Wł.* — Spółdzielnia Zdrowia w Markowej w świetle dotychczasowych doświadczeń. *Wyszomirski K.* — Spółdzielnia Zdrowia w walce o zdrowie wsi. *dr Kacprzak* — Medycyna zapobiegawcza na wsi. *dr Tyczkowski* — Praca rejonowych (wiejskich) ośrodków zdrowia w ramach pow. organizacji służby zdrowia. *dr Grzegorzewski* — Wzajemny wpływ miasta i okolicznych wsi pod względem epidemiologicznym. *dr Łabęcki* — Zwalczanie duru brzusznego na wsi. *dr Bier L.* — Choroby zakaźne w Polsce a obronność państwa. *dr Leśniewski* — Walka z gruźlicą na wsi. *dr Kołaczyńska M.* — Walka z gruźlicą na wsi — przodownice zdrowia. *dr Łabęcki* — Badania nad rozpowszechnieniem gruźlicy na wsi w pow. skierniewickim. *dr Skokowska Rudolf* — Zagruźliczenie wsi polskiej. *dr Narolewski J.* — Zapobieganie i zwalczanie chorób społecznych na terenach wsi kresowej. *dr Rostkowski* — Jaglica w Polsce jako zagadnienie higieny wsi. *dr Salak B.* — Sprawy sanitarno-porządkowe na wsi. *prof. Turczynowicz* — Racjonalne planowanie wsi. *inż. mgr Z. Rudolf* — Urządzenia techniczno-sanitarne i inwestycje użyteczności publicznej na wsi. *dr Cybulski A.* — Zaopatrzenie w wodę ludności wiejskiej pod kątem widzenia potrzeb wojska. *dr Buczek* — Wychowanie fizyczne młodzieży wiejskiej. *dr Morozowa* — Stan sanitarny szkół powsz. wiejskich. *dr Grzegorzewski* — Koncentracja prac zapobiegawczych na wsi w związku z rozbudową gospodarczą. *dr Domżalski* — Racjonalna gospodarka mleczarska wsi a higiena społeczna. *dr Klukowski* — Warunki higieniczne i medycyna zapobiegawcza na wsi w Zamojszczyźnie w I połowie XIX wieku.

Zbiór układów zbiorowych pracy nr 32 z 22.V 1939 r. zawiera między innymi zarządzenie Min. Opieki Społ. z dn. 16.V 1939 r. o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dnia 3 grudnia 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich hut szklanych produkujących butelki monopolowe na obszarze całego Państwa.

OGŁOSZENIA.

1) Ogłoszenie Związku Międzykomunalnego dla utrzymania Szpitala św. Józefa w Lublinie o konkursie na stanowisko ordynatora szpitala.

Związek Międzykomunalny dla utrzymania Szpitala dla chorych skórnych i wenerycznych pod wezwaniem św. Józefa w Lublinie ogłasza konkurs na stanowisko ordynatora Szpitala św. Józefa w Lublinie.

Kandydaci na to stanowisko winni wykazać, że posiadają:

1. Obywatelstwo Polskie.
2. Dyplom ukończenia Wydziału Lekarskiego, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim.
3. Przynajmniej dwuletnią praktykę w zakładach leczniczych (klinice lub szpitalu) w zakresie chorób skórnych i wenerycznych.
4. Nie przekroczyli 50 lat życia.

Do stanowiska ordynatora jest przywiązane uposażenie miesięczne w wysokości VIII grupy uposażenia pracowników Związków samorządowych.

Nadanie stanowiska ordynatora Szpitala nastąpi prowizorycznie na warunkach Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych z tym, że w razie zadawalającej pracy w przeciągu jednego roku, nastąpi zawarcie dalszej umowy stosownie do przepisów służbowych.

Podania udokumentowane uwierzytelnionymi odpisami należy przesyłać do kancelarii Szpitala św. Józefa w Lublinie, ul. Radziwiłłowska 11 w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Konkurs na stanowisko ordynatora Szpitala św. Józefa w Lublinie" do godz. 12, dn. 26 czerwca 1939 r.

Do podania należy dołączyć opis życia (curiculum vitae). Podania, które zostaną bez odpowiedzi, należy uważać za nieuwzględnione.

Prezes Związku
(—) *Dr J. Dańkowski*

2) Ogłoszenie przetargu na budowę pawilonu dla chorych w Szpitalu Psychiatrycznym w Chełmie.

Związek Międzykomunalny dla budowy i utrzymania Szpitala Psychiatrycznego w Chełmie ogłasza niniejszym przetarg nieograniczony na budowę:

a) pawilonu dla niespokojnych,
b) pawilonu dla fermowców.

Przetarg obejmuje roboty ziemne, murarskie, żelbetowe stropy „Pemorze", dach „Pomorze", roboty blacharskie i różne.

Szczegółowe warunki przetargu otrzymać można w kancelarii Komitetu budowy: Szpital Psychiatryczny w Chełmie Lubelskim, ul. Szpitalna 15, gdzie można przeglądać także plany budowy.

Termin wykonania najdalej 1 października br. Wymagane wadium 3% od sumy oferowanej.

Termin składania ofert odpowiadający przepisom i warunkom przetargu naznacza się na dzień 9 czerwca 1939 r. godz. 12. Otwarcie ofert nastąpi 10 czerwca 1939 r. o godz. 12, Ślepe kosztorysy i warunki ogólne i techniczne można nabyć za 15 zł,

Prezes Związku
Stanisław Marek

3) Ogłoszenie Dyrekcji Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu janowskiego o otwarciu oddziału Kom. Kasy Oszcz. w Kraśniku.

Dyrekcja Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu janowskiego w Janowie Lub., podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały Rady Powiatowej z dnia 30 września 38 r. i zezwolenia Pana Ministra Skarbu w porozumieniu z Panem Ministrem Spraw Wewnętrznych, wyrażonego w piśmie Ministerstwa Skarbu z dnia 11 stycznia 1939 r, Nr D.II.29710/4/38 w dniu 4 maja 1939 r. został otwarty w Kraśniku Oddział Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu janowskiego.

Nowootworzony Oddział K.K.O. mieści się w Kraśniku przy ul. Kościuszki nr 15.

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu janowskiego w Janowie Lub.
(—) *M. Pawłowski* (—) *J. Wlaźlacki*

4) Ogłoszenie Dyrekcji Komunal. Kasy Oszczędności powiatu bialskiego o zmianie § 9 statutu Kom. Kasy Oszczędności, ogłoszonego w Lub. Dz. Wojew. nr 24 z 1937 r.

Na mocy uchwały Rady Powiatowej w Białej Podlaskiej z dnia 28 grudnia 1938 r. oraz decyzji Związku Kas z dnia 9 marca 1939 r. nr 839/39, § 9 wyciągu Statutu Kasy ogłoszonego w Lub. Dz. Wojew. nr 24 z dnia 15 XII 1937 r. poz. 288, zostaje zmieniony w sposób następujący: „Kapitał zakładowy Kasy wynosi 50.000 zł."

Biała-Podl., dnia 17 maja 1939 r.

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu bialskiego
w Białej Podlaskiej

5) Postępowania spadkowe.

Po raz pierwszy.

Bialski Zamiejscowy Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Siedlcach obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Wincentym Olędzkim, współwłaścicielu dóbr „Władysławów“ gmina Tuczna, pow. bialskiego,

2) Mironie Chwesciuku, współwłaścicielu dóbr „Polinów A“ pow. bialskiego,

3) Antonim Protasiewiczu, wierzycielu sumy 2500 zł kaucji pod nr 7 działu IV księgi dóbr „Ortel Książęcy D“ pow. bialskiego,

4) Józefie Boniszewskim, współwłaścicielu dóbr „Zalutyń AB“ pow, bialskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony na dzień 1 grudnia 1939 roku w kancelarii Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Siedlcach Wydział Zamiejscowy w Białej-Podlaskiej, dokąd strony interesowane winny się stawić dla zgłoszenia swoich praw pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny

Po raz drugi.

Wydział Hipoteczny Sądu Grodzkiego w Garwolinie obwieszcza, że po zmarłym w dniu 19 marca 1924 r. Franciszku Bryle, współwłaścicielu Żelechowskiej nieruchomości miejskiej, oznaczonej hip. nr 17, repert. ksiąg hipotecznych nieruchomości miejskich nr 97, zostało otwarte postępowanie spadkowe, termin zamknięcia którego wyznaczony został na dzień 31 sierpnia 1939 roku, w którym osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarii Wydziału Hipotecznego w Garwolinie osobiście lub przez należycie upoważnionych pełnomocników, pod skutkami prekluzji z art. 154 i 160 ust. hipot. 1818 roku.

Pisarz Hipoteczny
(—) *W. Śluskowski*

6) Licytacja ruchomości.

Km. 631/38

Komornik Sądu Grodzkiego w Turobinie Stefan Komorowski mający kancelarię w Turobinie na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 czerwca 1939 r. o godz. 14-tej w Hucie-Turobińskiej odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości należących do Andrzeja Pydo składających się z dwóch jałówek maści czarnej łysych, dwóch krów 1 maści czarnej, 2-ga czerwonej, dwojga świń maści białej wagi około 80 kg każde, dwojga świń maści białej wagi około 50 kg każde i dwojga prosiąt 5-cio miesięcznych oszacowanych na łączną sumę zł 670.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Turobin, dnia 17 maja 1939 r.

Komornik (—) *St. Komorowski*

7) Sprawozdanie z kwest.

Z kwesty ulicznej urządzonej w dniu 8.V.39 r. przez Ochotniczą Straż Pożarną w os. Dzierzkowice-Wola na podstawie zezwolenia Starostwa Powiatowego w Janowie Lub. zebrano kwotę zł 20 którą przeznaczono częściowo na F.O.N. i częściowo na budowę remizy.

Z kwesty publicznej urządzonej w dniu 15.VI—15 IX 1938 r. przez Komitet Pomocy Pogorzelcom Żydom w Żółkiewce na podstawie zezwolenia Starostwa Grodzkiego w Lublinie w dn. 14.VI L. B.P 10/60 zebrano kwotę zł 5912 gr 75, wydatki wyniosły 373 zł 75 gr resztę w kwocie zł 5539 przeznaczono na rzecz Pogorzelców Żydów w Żółkiewce.

Towarzystwo Przyjaciół Szpitala Żydowskiego w Międzyrzecu przeprowadziło zbiórkę w Międzyrzecu w dn. 28.IV 1939 r. na zasilenie funduszów Towarzystwa na której zebrano 75 zł 30 gr.

Z kwesty ulicznej urządzonej w dniu 5.II 1939 r. przez Towarzystwo Pomocy Polonii Zagranicznej w Tomaszowie Lub. na podstawie zezwolenia Starostwa Powiatowego w Tomaszowie zebrano kwotę 35 zł 95 gr którą przeznaczono Głównemu Zarządowi Tow. Pomocy Polonii Zagranicznej w Warszawie.

Z kwesty ulicznej urządzonej w dniu 21.V 1939 r. przez Dom Miłosierdzia Tow. Pań Św. Wincentego á Paulo w Lublinie na podstawie zezwolenia Starostwa Grodzkiego w Lublinie L. B.P. 10/25 zebrano kwotę zł 534 gr 9 wydatki wyniosły zł 18 gr 70 resztę w kwocie zł 515 gr 39 przeznaczono na obiady dla najbiedniejszych.

Z kwesty ulicznej urządzonej w dniu 22.V 1939 r. przez Zarząd Szkoły Powszechnej „Bejs Jakub“ w Lublinie na podstawie zezwolenia Starostwa Grodzkiego w Lublinie z dnia 19 V 1939 r. L. B.P. 10/28 zebrano kwotę zł 138 gr 16 wydatki wyniosły zł 15 resztę w kwocie zł 123 gr 16 przeznaczono na cele Szkoły.

8) Zagubione wzgl. skradzione dokumenty.

Andrzejewskiemu Michałowi, rocz. 1893 s. Trochima i Anastazji, zam. we wsi Wyczółki, gm. Kościeniewicze, pow. bialskiego skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Białej Podlaskiej.

Bronfeld Chaim Lejba, s. Mordki Józefa, zam w Chełmie ul. Lubelska 10, zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Powiatowe w Chełmie.

Bojmal Majer, rocz, 1892, syn Dona i Małki zam. w Zaklikowie, powiatu janowskiego zagubił książeczkę wojskową wydaną przez K.R.U. w Kraśniku.

Berman Szeck, zam. w Parczewie ul. Szeroka 3, zagubił dowód osobisty wydany w 1916 r.

Borówka Bolesław, zam. w fol. Turów, gm. Szóstka, pow. radzyńskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łukowie.

Cygelman Jakub Juda, rocz. 1898 zam. w Lublinie. ul. Grodzka nr 34 zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Lublinie.

Czarnecki Józef, instruktor oświaty pozaszkol. zam w Lublinie, Ewangelicka 8 m. 5 zagubił legitymację służbową wydaną przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Lubelskiego za nr 1129.

Ćwik Józef, rocz. 1912, s. Józefa, zam. w gm. Zwierzyniec pow. zamojskiego, zagubił zaświadczenie wojskowe kat. „C“ wydane przez P.K.U. Zamość.

Dylewski Romuald, zam. w Lublinie, ul. Czechowska 40 a, zagubił legitymację szkolną nr 286 wydana przez Dyrekcję Gimnazjum im. St. Staszica w Lublinie na r. 1938/39.

Dworak Paulina, rocz. 1903. c. Julii i Pawła zam w Chełmie ul. Lubelska 57 m. 19 zagubiła dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Lubartowie.

Dziedzic Jan, rocz. 1913 syn. Franciszka i Józefy, zam. w Lubartowie zagubił dowód osobisty Serii A. nr 556005, wydany dn. 15,VII.1931 r. za nr 93/4804/31 przez Zarząd Miejski w Lubartowie, który się unieważnia.

Furtak Adolf, rocz. 1906 syn. Antoniego i Bronisławy zam. we wsi Osmolice, gm. Piotrowice, pow. lubelskiego zagubił książeczkę wojskową i kartę wydaną przez P. K, U. Lublin Powiat.

Fingerman Małka, zam. w Lublinie ul. Towarowa 3 zagubiła legitymację ubezpieczeniową wydaną przez Ubezpieczalnie Społeczną za nr 5024730.

Fogiel Abram-Noech, rocz. 1906 syn Joska i Chany zam. w Annopolu, powiatu janowskiego- zagubił zaświadczenie wojskowe wydane przez K.R.U. w Kraśniku.

Gawlik Wanda, rocz. 1886 córka Ignacego i Heleny, zam. we wsi Lipa, gm. Zaklików, pow. janowskiego zagubiła paszport zagraniczny wydany w 1936 r.

Głogowski Bolesław, zam. w Majdanie Podlaskim, gm. Chodel, pow. lubelskiego zagubił świadectwo szkolne z ukończenia 5 oddziałów Szkoły Powszechnej nr 3 w Lublinie wydaną przez Kierownictwo Szkoły.

Gniazdowska Irena, zam. w Chełmie ul. Lubelska 32 zagubiła dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Chełmie oraz zaświadczenie o zamieszkaniu w Chełmie w 1921 r. Dra Teofila Gniazdowskiego.

Goldman Nuta, rocz. 1912 syn Szymona i Chai-Bliny zam. w Chełmie zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Chełm.

Goldring Chaja Dyna, zam. w Lublinie ul. Pijarska 2 zagubiła świadectwo szkolne Szkoły Powszechnej nr 2 w Lublinie wydane przez Kierownictwo Szkoły w 1929 r.

Hagen Tobiasz, rocz. 1898, syn Rebeki i Lejzora, zam. w Lublinie ul. Złota nr 2 zagubił książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez P.K.U. w Krakowie — Miasto.

Kratka Szyja Berek, zam. w Chełmie ul. Pocztowa nr 44 zagubił dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Chełmie.

Kłysiowi Józefowi, rocz. 1908 syn Karola i Marianny zam. w Lublinie ul. Hutnicza nr 33 skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Lublin.

Kolada Antoni, rocz. 1889 syn Jana i Katarzyny zam. we wsi Zaczopki gm. Bohukały pow. Biała-Podl. zagubił książeczkę wojskową wydaną przez K R.U. w Białej Podl.

Komenda Powiatowa Policji Państwowej, we Włodawie zagubiła tablicę rejestracyjną samochodu nr A 36778 wydaną przez Urząd Wojewódzki Lubelski.

Kosiorek Piotr, rocz. 1911 s. Aleksandra i Agnieszki z domu Lasek, zam. w kol. Ciećwierz, gm. Gułów, pow. łukowskiego zagubił zaświadczenie wojskowe niebieskie wydane przez K.R.U. w Łukowie.

Kwiatkowski Kazimierz, zam. w Lublinie ul. Leśna nr 31 za gubił dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Lublinie.

Kucira Andrzej, r. 1903, zam. we wsi Cześniki, gm. Kotlice, pow. tomaszowskiego zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Rawie Ruskiej.

Lederman Dawid, zam. w Józefowie, gm. Rybitwy, pow. puławskiego zagubił potwierdzenie zgłoszenia na pojazd konny nr APH. 1/1549, wydane przez Starostwo Powiatowe w Puławach.

Łopion Michał, r. 1900, s. Michała i Marianny, zam. we wsi Zdziechowice, gm. Zaklików, pow. janowskiego zagubił książeczkę wojskową oraz kartę mob., wydane przez Komendę Rejonu Uzupełnień w Kraśniku.

Markuszowska Spółka Samochodowa Żórawski i s-ka zagubiła znak rejestracyjny samochodu ciężarowego „Chevrolet" nr A 36-580 wydany przez Urząd Wojewódzki w Lublinie w 1939 r.

Morawski Stefan, zam. w Rudniku, gm. Wólka, pow. lubelskiego zagubił pistolet systemu F. N. nr 530611 kal. 6 35, na które posiada zezwolenie Starostwa Powiatowego w Lublinie z dnia 15.1 1939 r. L BP. 12/1476.

Myszak Władysław, r. 1906, zam. w Świdniku Dużym, gm. Wólka, pow. lubelskiego zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.U.K. Lublin—Powiat.

Nowosad Antoni, s. Kazimierza, urodz. 1884 r. zam. w Łykoszynie gm. Telatyn. zagubił książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Hrubieszowie.

Osypiuk Aleksander, syn Bonifacego i Eufrozyny rocz. 1890 zam. we wsi Łęgi gm. Bohukały pow. Biała Podl. zagubił książeczkę wojskową i kartę Mob. wydane przez K.R.U. w Białej Podlaskiej.

Ostapiuk Paweł, syn Grzegorza i Katarzyny z Sajów rocznik 1898 zam. w Macoszynie Dużym gm. Sobibór pow. włodawskiego zagubił książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Białej Podlaskiej.

Pleszowski Joachim, syn Kalmy i Małki rocz. 1890 zam. w Lublinie, ul. Kalinowszczyzna nr 30 zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu.

Pelka Wojciech, zam. w Żółkiewce, gm. Żółkiewka, pow. krasnystawskiego, podczas masowego pożaru 21.V 1938 r. utracił posiadane zaświadczenie Komisji Poborowej koloru białego, kategorii E wydane przez Kom. Poborową dn. 6 VI 1933 r. za nr 849 w Janowie Lub.

Podgajny Mieczysław, zam. we wsi Rybaki, gm. Szczekarków pow. puławskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kozienicach i kartę Mob. wydaną przez P. K. U. Puławy w dniu 18 maja 1939 r.

Potocki Michał, rocz. 1911, zam. we wsi Budziarze, gm. Biszczy, pow. Biłgoraj zagubił książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez K.R.U. w Zamościu.

Prokopiuk Anna, zam. w kol. Orzechów, gm. Uścimów pow. włodawskiego zagubiła dowód osobisty nr 988910 Seria B wydany przez Zarząd gm. Uścimów dn. 20 XII 1938 r.

Prusak Władysław, syn Andrzeja i Małgorzaty zam. w Sieńciaszce I gm. Łuków zagubił książeczkę wojskową wydaną przez K.R.U. w Łukowie.

Przegaliński Jan, zam. w maj. Janiszkowice gm. Opole pow. Puławy zagubił książeczkę wojskową wydaną przez K.R U. w Kraśniku.

Rot Edward, syn Stanisława i Anny rocz. 1902 zam. w osadzie i gm. Piaski pow. lubelskiego zagubił książeczkę wojskową wydaną przez K.R.U. Lublin — Powiat.

Ryczkowi Pawłowi, zam. w Lublinie, ul. Nowy Świat nr 8 skradziono kartę rzemieślniczą wydaną przez Starostwo Grodzkie w Lublinie dn. 16.VI 36 r. za nr APH. 3/1050 na prowadzenie robót budowlanych.

Szalast Józef, rocz. 1910 zam. w kol. Radzic Nowy gm. Ludwin pow. lubartowski zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Chełm i kartę Mob wydaną przez P. K. U. Lublin.

Sumera Jan, zam. we wsi Sulów gm. Zakrzówek pow. janowskiego zagubił świadectwo szkolne z ukończenia 7 klas. Szkoły Powszechnej w Zakrzówku wydane przez Kierownictwo Szkoły w 1937 r.

Siedlaczek Henryk, zam. w Lublinie, ul. Długa nr 101 zagubił znak rejestracyjny nr A 36-184 wydany przez Urząd Wojewódzki Lubelski.

Stelmach Michał, s. Jana rocz. 1903 zam. we wsi Wola gm. Puszcza Solska, pow. biłgorajskiego zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Zamościu.

Szafran Ita, zam. w os. i gm. Tarnogród zagubiła potwierdzenie wolnego przemysłu wydane przez Starostwo Powiatowe w Biłgoraju za Nr. 113.

Szczuc Michał r. 1912 zamieszkały w Trzeszczanach gminy Mołodiatycze pow. hrubieszow zgubił zaświadczenie wojskowe wydane przez P. K. U. Łańcut.

Więzienie w Lublinie zagubiło tymczasową kartę rejestracyjną samochodu osobowego „Chevrolet" Nr. A 66 295 z ważnością do dnia 31.V-1939 wydaną przez Urząd Wojewódzki w Lublinie.

Woś Bronisława, zam. w Lublinie, ul. Wyszyńskiego Nr. 6 m. 1, zagubiła legitymację Nr. 4977465 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Lublinie.

Wójcik Stanisław, zam. w Lublinie, ul. Nowy Rynek Nr. 9, zagubiła prawo jazdy samochodem wydane przez Urząd Wojewódzki w Lublinie za Nr. 2820.

Zawadzki Jan, zam. w gm. Konopnica, pow. lubelskiego, zagubił rewolwer systemu Paramount Nr 62797 kal. 6 35, na który posiada zezwolenie Starostwa Grodzkiego z dn. 20.XII-1937 r. L. BP. 12/322.

Zarząd gminy Konopnica, pow. lubelskiego, zagubił na szosie Lublin—Miechów znak rejestracyjny samochodu osobowego „Ford" Nr. A-36-759, wydany przez Urząd Wojewódzki w Lublinie.

Żóraw Józef, r. 1891, zam. we wsi Stojeszyn, gminy Modliborzyce, pow. janowskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Kraśniku.

Po raz drugi,

Tajcher Lejzor Icek, syn Herszka i Estery zam. Tarnogrodzie pow. biłgorajskiego zagubił dowód osobisty nr 145929 S. A. wydany przez Zarząd Gminy Tarnogród w dniu 4.IV 1931 r.

9) Zgubione wzgl. skradzione dowody tożsamości koni.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria F nr 315194 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni na nazwisko właściciela **Bielca Józefa**, zam. we wsi Niedzieliska, gminy Mokre pow. zamojskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria F nr 682722 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni na nazwisko właściciela **Boguszewskiego Karola**, zam. w Paprotni, gm. Tarkow, pow. siedleckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria B, nr 791208, wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni na nazwisko właściciela **Giereja Józefa**, zam. w kol. Ratoszyn gminy Chodel, pow. lubelskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria F, nr 930213 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni na nazwisko właściciela **Jóżwiaka Feliksa**, zam. we wsi Chojno-Stare gm, Siedliszcze.

Zagubiono dowód tożsamości konia lat 12 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Brześciu n,B na nazwisko właściciela **Jarockiego Jana.**

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria G nr 36937 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni na nazwisko właściciela **Kolady Filipa**, syna Grzegorza zam. w Sadach gm. Skierbieszów, pow. zamojskiego.

Zagubiono dowód tóżsamości konia Seria F nr 648613 wystawiony przez Rejonowego Inspektera Koni w Dęblinie na nazwisko właściciela **Marczaka Aleksandra**, zam. w Nałęczowie, pow. puławskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria B nr 781439 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni na nazwisko właścicieiela **Ruzala Herszka**, zam. w Janowie Podlaskim.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria B, nr 708032 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni na nazwisko właściciela **Stasiaka Romana**, zam. we wsi Lipina-Nowa, gm. Skierbieszów pow. zamojskiego.

Skradziono dowód tożsamości konia seria C, nr 26483 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Białej-Podl. na nazwisko właściciela **Trebika Szymona**, zam. w Murawcu, gm. Kostomłoty pow Bialskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia nr 35664 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni na nazwisko właściciela **Zwolana Józefa**, zam. w kol. Brodki, gm. Krasnobród pow. zamojskiego.

Redakcję zakończono 31 maja 1939 roku.

Cena niniejszego numeru wynosi 2 zł.

Prenumerata Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi w bieżącym roku 24 zł., kwartalnie 6 zł.
Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojew. w Lublinie, ul. Niecała 14 parter, pokój Nr. 8. Tel. 21-86. Konto w PKO. Nr. 100,200
Administracja przyjmuje ogłoszenia do Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena za wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce wynosi 50 gr., 1 szpaltę—22 zł. 50 gr., 1 stronę—45 zł. Ogłoszenie o licytacji ruchomości wynosi 8 zł. i nieruchomości 25 zł. Jednokrotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentu wynosi 2 zł. 50 gr., trzykrotne 7 zł. 50 gr. Ogłoszenie o zagubieniu względnie skradzeniu dowodu tożsamości konia wynosi 1 zł.

Odbito czcionkami Drukarni „POPULARNEJ" — wł.; A. Michalski i J. Rybiński — w Lublinie, ul. Żmigrod Nr 1. Telefon 16-53